

ژياننامه‌ی کچه‌کانی پیغه‌مبه‌ر

(ره‌زای فوایان له‌سه‌(بیټ)

منندی اقرأ النفاقي

www.iqra.afhamontada.com

وه‌رگیران و ئاماده‌کردنی
فه‌رهاد گۆمه‌شینی

چاپی دووهم / ۲۰۱۰

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ژیاننامہ ی کچانی پیغہ مبر

(رهزای خویان له سه ریئت)

وه رگیژان و ناماده کردنی

فهرهه گۆمه شینی

چاپی دووهم / ۲۰۱۰

ناوی کتیب / ژباننامدی کچه کانی پیغه مبدر (رهزای خویان له سدر بیت)

بابدت / ژباننامه

وهر گیتړان و ژباننامه کړدنی: فدره هاه گزمه شینی

پیدا چونه وهی: عبداللطیف یاسین و خدويز حاجی عدلی.

دیزاین / نوو سینگه ی مریوان گرافیک

بیت چنن: شمس الدین عزیز عبدالله.

تیراژ / ۱۰۰۰ دانه

نؤزه ی چاپ / دوو دم

سالی چاپ (۲۰۱۰)

چاپخانه ی شه هاب به هدولیر

ژماره ی سپاردن: (۱۷۷۷) ی سالی ۲۰۰۹ ی دراوه تی

مافی له چاپ دانه وهی یاریز راوه بو نووسر

ناوەرۆك

بابەت	ژمارە
دەستپېك	٦
پېشەكۍ	٨
خاتوو زەينەب	١٧
لەدايك بوونى زەينەب	١٨
مارەبېنى زەينەب	٢٠
دەرکەوتنى ئايىنى ئىسلام	٢٢
پىلان دانان بۆتەلاقدانى زەينەب وخوشكەكانى	٢٥
پەنابردنى موسلمانان بۆدۆلى ئەبوتالېب	٢٦
مانەوہى زەينەب لەمەككە	٢٩
جەنگى بەدر وسەرکەوتنى موسلمانان	٢٩
كۆچكردنى زەينەب بۆ مەدينە	٣٤
نويژكردنى زەينەب	٤٠
نەخۆشى زەينەب	٤١
وہفاتى زەينەب	٤٢
نەوہى زەينەب	٤٣

۴۴ خاتوو روقیه
۴۵ شوکردنی روقیه
۵۶ کۆچکردن بۆ حه‌به‌شه
۶۰ گه‌پانه‌وه‌ی یاوه‌ران بۆمه‌ککه
۶۲ دووباره‌ کۆچکردن بۆجه‌به‌شه
۶۳ دووباره‌ گه‌پانه‌وه‌ی یاوه‌ران بۆشاری مه‌ککه
۶۵ کۆچکردن مه‌دینه
۶۷ روقیه ده‌بی پشووبدا
۷۲ خاتوو ئوم که‌لسوم
۷۸ شوکردنی ئوم که‌لسوم
۸۱ وه‌فاتی ئوم که‌لسوم
۸۳ خاتوو فاتیمه‌ی زه‌هرا
۸۵ یارمه‌تیدانی فاتیمه‌ بۆباوکی
۹۴ شوکردنی فاتیمه
۹۹ گواستنه‌وه‌ی فاتیمه
۱۰۱ چیشتی رۆژی بووک گواستنه‌وه
۱۰۱ ژیان وگوزه‌رانیان
۱۰۳ بانکردنیان بۆشه‌ونویژ
۱۰۵ چاکه‌کردنی فاتیمه له‌گه‌ڵ باوکیدا
۱۰۶ له‌یه‌کچوونی فاتیمه و پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)

- ۱۰۶ فاتیمة له گەلّ خەسووی
 ۱۱۰ بانکردنیان بۆ نوێژی به یانی
 ۱۱۱ له باره‌ی فاتیمةوه
 ۱۱۳ خێزانی پاک و به‌خته‌وه‌ر
 ۱۱۵ وه‌فاتی فاتیمة
 ۱۱۶ سوپاس و ده‌ستخۆشی
 ۱۱۷ سه‌رچاوه‌کان

دهستېك

به ناوی خودای گه وره ومیهره بان

درود و سه لامی خودا له پیغمبه رمان (محمد) (صلی الله علیه وسلم)
وه له یار و یاوران و په پره وانی نهم ناینه پاکه، وه له کچانی
پیغمبه روگشت نافرته تانی پاک و نازا و ره وشت بدرز، وه له و نافرته تانه ی
له ریځای نهم ناینه نازاریان چه شتووه و نارامگریون ، خوا له گونا هی
همه وریان خوش یت .

به هوی نه بوون یا خود که می نوسین به زمانی کوردی ، دهر باره ی
خانه واده ی پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) به پیو ستم زانی نهم کتیبه
بخمه به رده ستی خویند ری کورد . بوئه وه ی شاره زایمان ه بی دهر باره ی
ژیان و گوزهرانیان ، به تایبته نافرته تاغان بوئه وه ی له سه رخوړه وشتی
(زهینه ب و روقیه و نوم که لسوم و فاتیمه) برؤن و په پره وی بکه ن، وه ک
نه وان نارامگری و نازا بن ، به رامبه ردوژمنان و ناخو شی یه کانی زیان .
هیوادارم نهم کتیبه سودی زوری ه بی بو مان .

چایی یه که می نهم کتیبه له لایه ن (مالپه ری پیغمبه ر) و (پروژه ی
وه فا/ له دهنگی یه کگرتو و رادیوی هه ولیر به هاوکاری خیرخوازان

(۲۰۰۰) دانەى ئى چاپكراو لە رېنگاى بەخشىنەو دابەش كرا ،
سوپاس بۆھەموو ئەوانەى ھاوکاروھۆکاربوون ، بۆبەچاپ گەياندى .
چاپى يەكەمى داوى تايىکردن واتە پېش چاپ نەگەيشتەو
دەستم بۆيە ھەلەوكم و كورپى زۆرى تېكەوتبوو ، لەم چاپە ھەوتى
زۆرماندا بۆ راستکردنەوى ھەلەكان ، داواى لىبووردن لە خوینەر
دەكەين .

پیشه کی

بسم الله الرحمن الرحيم ..

الحمد لله والصلاة والسلام على سيرة الخلق محمد وعلى آله وصحبه ومن
والله، نهم كتيبه تاييه ته به باسکردنی خانه واده ی پیغمبر (صلی الله
عليه وسلم) به تاييه تی کچه کانی خوشه ویست:

له سهره تادا باس له کیشه یه که ده کهین، وه که پیشه کیه که بوناو
بابه ته که . مه به ستمانه کیسه که بخهینه بهر باس و لیکو لینه وه، نه ویش
باسی نه و خاله گرنگانه یه که پیوسته بیزانین.

زۆربه مان گویمان له باسی ژياننامه ی پیغمبر (صلی الله علیه
وسلم) بووه، له وتاره کانی روژانی ههینی یان له بابته تی ماموستایان،
له باس کردنی ژياننامه ی نهم خانه واده بهر پرژه. بویه نه وانه ی که زۆر
دوو باره کرایته وه و زۆر قسه ی له سهر کرایه زۆر ناپرژینه سهریان،
تهنها دینه سهر نه و لایه نه ی که مه به ستمانه باسی بکهین، نه و لایه نه ی
که که متر قسه ی له سهر کرایه و که متر بهر گویمان که وتوووه، نه ویش
باسکردنی ژيانی ناو خانه واده ی پیغمبره (صلی الله علیه وسلم) ههر
له سهره تای پیکهینانی یه کهم هاوسه رگری خوی، نه ویش (خه دیجه)
بوو، (ره زای خوای لیبت) دواتر خیزانه کانی دیکه ی، دواتر
منداله کانی .. وه چۆنیه تی مامه له کردنی خوشه ویست (صلی الله علیه
وسلم) له گه ل منداله کانیدا.

قسه كردن له سهر ئهو رۆژگارە كارێكى ئاسان نییه ، چونكه
 كۆمهلتی دهنگوباس ههڵدهگرێ. تا ئیستا زۆرجار زانایان خۆیان لهم
 باسه دهپاریزن و زۆریش له زانایان نههیان کردیه ، زۆر به ووردی
 ئهو لایهنه باس بكری ، بهتایبهت بنه‌ماله‌ی پیغمبهر (صلی الله علیه
 وسلم) ، زانایان به‌جۆرێك قسه‌یان له‌سهر کردوو ، مرۆف زۆر
 نه‌چیته ئهو لایه‌نه‌و خۆی پتوه سه‌رقاڵ نه‌كات..!! به‌لام خۆ دوورگرتن
 یان باس نه‌کردنی شتیكه‌ ناکرێ مرۆف به‌ تایبه‌تی موسلمان شتی
 ده‌باره‌ی نه‌خوینته‌وه‌و ده‌باره‌ی زانستی پی‌ نه‌بیّت، له‌بهر ئه‌وه‌ی
 قورئان له‌و کاته هاتۆته‌ خواره‌وه‌ و له‌و سه‌رده‌مدا قسه‌ی له‌گه‌ن
 خه‌لكدا کردوو ، ئه‌و کاته نه‌وه‌یه‌ك دروستبوو قورئانیان له‌بهر کردو
 کردیانه‌ یاسای ژبانیان ، رۆژانه‌ کاریان پێ‌کرد. به‌راستی ئهو نه‌وه‌یه
 رۆژانه‌ هه‌لس و کهوتیان پابه‌ند بوو به‌ قورئانه‌وه‌ ، ئه‌وان که به‌یانیان
 له‌خه‌و هه‌ڵده‌ستان چاوه‌ڕێی هاتنی په‌یامی نوێ بوون، کاتیك نیه‌رپۆیان
 به‌سه‌ردا هاتوو ، یاخود به‌هه‌مان شیوه‌ کاتی عه‌سرو مه‌غریب و
 عیشایان به‌سه‌ردا هاتوو.. هه‌میشه‌ له‌ ئاماده‌باشیدا بوونه‌، که خوای
 گه‌وره‌ چییان پی‌ ده‌فه‌رموویت و چییان پی‌ ده‌لێت، لهم قۆناغه‌دا و
 چۆن فه‌رمایشتیان ده‌كات ؟! وه‌ چۆن قسه‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌كات و
 به‌ره‌و کام لا ئا‌راسته‌یان ده‌كات..!! نه‌گه‌ر سه‌یری قورئانی پیرۆز
 بکه‌ین بێ‌گومان به‌جۆ که‌زین هه‌له‌ی تێدا به‌دی نه‌کراوه‌و ناکرێت ، به‌لام

كاتيك كه د پرواينه ژيانى پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له گڼ
 هاو لانيدا به گشتي ده بينن جياوازي هديه ، قورئان كه پيامى خودايه
 ، برتييه لهو شتهى كه خواى گوره ناردتييه خواره وه ، بؤ مروؤف .
 هدرچى ژيانى مروؤفيشه به دهر نيه له ههله و كه م و كورپى ، قورئان بؤ
 نه وه هاتووه ، تاكو ههلهى مروؤفه كان راست بكاته وه ، وه ريتنومايان
 بكات بهرو چا كه .

خانه وادهى پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) نزيكترين كهس بوون
 له خودى پيغمبره وه (صلى الله عليه وسلم) كه واته نزيكترين
 كه سيش بوونه ، له سدرچاوهى پيامى ناسمانى ، كه به سمر پيغمبردا
 داده بهزى ، بؤ نمونه: قورئانى پيروژ له ژوورى (عائيشه ، حفسه)
 هاتوته خواره وه بؤ پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) . دواتر
 پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له ناو ژووره كهى عائيشه دا نيژرايه ،
 نهو شتانه و امان لى ده كاتن ، نه گهر ئيمه نه پرژينه سمریان و زانباريه كى
 باشمان نه بيتن ، كؤمه لتيك پرسيار لاما ن دروست ده بيت ، ده توانين بلتين
 وه لاما ن نيه . باشه قورئان بؤ نه وه هاتوته خواره وه كه من كارى
 پييكه م و جيبه جيبى بكه م؟ له ژيانى خومدا ، نهى چؤن ده بكه م ؟
 نه گهر شاره زاييم له قورئان و نهو ژينگه يه دا نه بيت ، كه تيدا هاتوته
 خواره وه ؟ . قورئان تاييدت و ته نها بؤ پيغمبر (صلى الله عليه وسلم)
 نه هاتوته خواره وه ، بهلكو بؤ من وتوى بهنده و گشت مروؤفايه تييه ،

ئەو ۋەك پىغەمبەرىڭك و نىردراوىڭك ئەم دوا پەيامەى گەياندوۋە بە
 مەۋقەكان ، نىمە لەم نامىلكەيدەدا چەند تىببىيەكى گىرنگ ھەيە باسى
 دەكەين، بە ئومىدى ئەۋەى بتوانىن لە ئايندەدا زانىارى زياتر لەبارەيەۋە
 بىخەينە ڤوو. ئەۋەى گىرنگە لىرەدا لامان روون و ئاشكرا بىت ، دەبىت
 بە بوڤرىيەۋە باسى بىكەين ، ۋەك ئەمانەى خوارەۋە:

۱- جىاۋازىيەك ھەيە لەنىوان نىگا(وحى) و مېژوو (تارىخ)دا.

(نىگا) ئەو شتەيە: كە لەلايەن خواى گەۋرەۋە ھاتۆتە خوارەۋە ،
 جىڭاى دەستكارى نىيە ، فەرمانەو لای خوداۋە دابەزىۋە. (مېژوو)ش
 بىرىتە: لەو زانستەى كە ژيانى مەۋقەكانى تۆمار كەردوۋە ، بۆ ئىۋونە
 ژيانى ھاۋەلانى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) كە لەۋسەردەمەدا
 ژياۋن ، بىرىتە لە سەرەتاي دروستبوۋنى مېژووۋى ئىسلامى ، بۆيە
 دەبىت زۆر بە وردى مامەلەى لەگەلدا بىكەين.

ئەۋەى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ۋەك قورئان گەياندوۋىتەى
 لەگەل ئەۋەى دواتر كە ژيانى ھاۋەلانى و پاشتر روويداۋە ، لە
 ھەلۋىستىكى خىزانى پىغەمبەرەۋە (صلى الله عليه وسلم) بىگرە تا ھەر
 ھەلۋىستىكى تىرى مۇسلمانان، دەبىت بزانىن ئەۋە ھەلۋىستى
 مەۋقەكانە ، ئەۋەك (وحى)، چونكە خانەۋادەى پىغەمبەر (صلى الله
 عليه وسلم) بەگشتى مەۋقەلە . ئەۋەتا ھەر مامى پىغەمبەرە (صلى الله
 عليه وسلم) نەكۆلى لەبوۋنى خوداۋە ئاينەكەيدا دەكات ، ئەۋىش (ابو

هلبه، وه (ابو طالب) لهو ساتهی کۆچی دوایی ده کات ئیمان به پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ناهێت ، له گه‌ل نه‌وه‌شدا پش‌تیوان‌یک‌ی باش‌ی پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بوو ، به‌لام ئهم پش‌تیوان‌یک‌ردنه‌ی به‌هۆی خزمایه‌تییه‌وه بوو، نه‌ك له‌به‌رخودی ئایینه‌که‌ی و پێغه مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی . بۆیه ئه‌وانه‌ی ده‌وری پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) مرۆف‌ن له‌خزم و که‌س و کاره‌کانی وه‌ك هه‌ر مرۆف‌یک‌ی تر باوه‌ردار و بێ پروای تێدایه‌.

٢- لێره‌دا راس‌تییه‌کی تر هه‌یه ئه‌ویش نه‌وه‌یه: محمد (صلی الله علیه وسلم) به (وحی) بۆته پێغه مبه‌ر ، که‌واته پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌روانگه‌ی نه‌و په‌یامه‌ی که‌بۆی ها‌تۆته خواره‌وه ئه‌روان‌یته ژبان و ده‌ورو به‌رو خانه‌واده‌که‌ی خۆی ، نه‌وه‌تا به‌مامی ده‌ل‌یت: ((به‌س ئیمان بێته ، تا بتوانم له‌روژی دوا‌یدا، له‌سه‌ر نه‌و قسه‌ی تۆ شه‌فاعه‌ت بۆ بکه‌م .)) له‌ دواتر مامی ئیمان ناهێت. پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که‌ خێزانی و مامی له‌ یه‌ك سال‌ وه‌فات ده‌که‌ن، به‌و سال‌ ده‌ل‌ین: سالتی ماتهم (عام الحزن) . دروسته هه‌ردووکیان له‌ یه‌ك سال‌ وه‌فات ده‌که‌ن و هه‌ردووکی‌شان به‌رگریان له‌ پێغه مبه‌ر ده‌کرد ، هه‌ل‌ۆ‌ستی پێغه مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) به‌رامبه‌ر هه‌ردووکیان وه‌ك یه‌ك بوو، له‌ رووی خه‌مناکی و د‌ل‌ توند‌یه‌وه ، به‌لام له‌ بۆ قیامه‌ت هه‌ل‌ۆ‌سته‌که‌ جیاوا‌ز ده‌ی‌ت. نه‌گه‌ر به‌رامبه‌ر بانگه‌وا‌زی

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) دژایه تی بوايه نه وه وهك (نه بو له هه ب) قسه ی تری له سهر ده کړا. نه وه یه که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) قورئان ده کاته روئیاو دیدگای خوۍ.

له وکاته ی که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی بهره و رزگار کردنی شاری (مه ککه) ده چن ، ده بینن (نیمامی عه باس) نه بو سوفیان ده باته سهر بهرزییه ك و پی ده لیت: نه وه هوژی فلانه، نه وه تیره ی فلانه، (نه بو سوفیان) یش ده لی: نه وانه له کوۍ ومن له کوۍ ؟
دواتر پی ده لی: یا ابا الفضل ما أعظم شأن ابن أخیک؟

(نه بو الفهزل) به راستی نه مړو برازا که ت ناو و ده نگینکی زورگه وړه ی هه یه، بووه به پیاوینکی گه وړه. (عه باس) یش له وه لامیدا به (نه بو سوفیان) ده لیت: (إنها النبوة)، نه و شان و شه و که ته ی که تو باسی ده که یت ، هی برازا که م نیه ، به لکو هی پیغمبر ایه تیبه که یه تی، بویه نه مه له میزو و له ناو نه و کومه لگایه ی که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) هاوه لانی تییدا ژیاون دوو شت هه بووه ، په یامی ناسمانی وه کومه لگایه کی مړو فی و مامه لکر دنیان له گه ل نه و په یامه دا، هه ندیکیان وهك خوۍ مامه لای له گه لدا ده که ن ، له وانه (نه بو به کری صدیق) و (عوسمانی کوړی عه فان) و (عومری کوړی خه تاب) و (علی کوړی نه بو تالب) ه، نه و صه حابانه ی که له (عشرة مبشرة بالجنة) یان پی ده لیتن ، نه وه یه که پیان ده لیتن: (أصحاب الشجرة) که

به بهیعی (رضوان) ناسراوه، نهوه ههموویان دین پی بهی له گهل
 (وحی) دا مامله ده کهن، کاتیک که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)
 راده وهستی بۆ نوږ کردن، ده بیئت له پشویه وه دوو کس نوږ
 ده کهن، یه کیکیان بریتی له (نهو به کری صدیق) یه کیکیان بریتی له
 (عبدالله ی کوری ثوبه ی کوری سهلول)؟! که سهر کرده ی دوو
 پروه کانه. بۆیه ده بیی ناستی نهوانه ی که قورئان ریتو مایان ناراسته
 ده کات یه ک ناست نین، واته: نهوانه ی که له قزیه ی نهوار
 ته عامولیان له گهل ده کری، وه نهوانه ی که موحنین ته عامولیان
 له گهل ده کری، وه نهوانه ی که موئمین ته عامولیان له گهل ده کری
 ، ههریه کهو ریتو مای تایهت به خویان ههیه.

بۆیه نهوه ی له میژووی نیسلامیدا رووی داوه، ههمووی دینداری
 نییه، چونکه به شیکی کرداری مرؤفه. بۆیه نهوه ی له قورئان هاتووه
 یان فرموده ی راستی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، به هیچ
 شیوه یه که له شیوه کان نابیت له گهل کرداری مرؤفه کان بهراورد بکری
 ، بۆیه ده بیئت مامله ی تیمه له گهل (وحی) په یام بیت، نه که له گهل
 فرههنگ وکلتوری مرؤفه کان.

نهوه مان باس کرد که جیاوازی ههیه له نیوان نهوه ی که قورئان
 په یامی خودایه له گهل نهوه ی که رووداوی میژووییه رووده دات.

۳- نهوهمان بۆ دهرده كهويت كه مروّف وهك خودى خوئى پيروژ نيه بهلكو بهريزه ، ههروهك كه رسته كان پيروژ نه بوون ته نيا پرئسيه كان ، كه واته ليّره جياوازيهك ههيه، دهبيت لامان روون بيت، نهم بنچينهيهش ههموو كهس دهگريتهوه ته نانهت ناو خانهوادهى پيغمبهريش (صلى الله عليه وسلم)، خه ديجه (رهزاي خواى له سهربيت) پيروژ نيه، بهلام بهريزه ، خيترانيكي پيغمبهره (صلى الله عليه وسلم) ، بويه وهك مروّف بهريزه بهلام نه پيروزه، نيّمه دهبيت نهوهمان لاروون وئاشكرا بيت ، كه باسى (خه ديجه) يه (رهزاي خواى ليبيت) وهك مروفيكي بهريزي باوهردار، ههريهك له زهينهب و روقيه و نوم كه لسوم و فاتيمه وعائيشه (رهزاو رحهتي خويان ليبيت) بهههمان شيون ، كاتيگ باسى خانهوادهى پيغمبهر دهكهين لامان روون بي كه نهوه خانهوادهى موحههمده (صلى الله عليه وسلم) له نيّو نهم ماله دا كچ بهشودان ههيه ، زاوا ديته مالتيان ، ميواندارى ههيه ، نهوه نهبي كهوا نيّمه بهكورتى له كوّل خوّماني بكهينهوه، پيغمبهر (صلى الله عليه وسلم)، سيزده سال ههر سالهك ۱۲ مانك ههر مانگهك ۳۰ روژ ههر روژهك ۲۴ سهعات، پيغمبهر (صلى الله عليه وسلم) له ناو مالى خوئى كيّشهى نه بوونى و فشارى كوّمه لايهتى و ركابهرايهتى (قورهيش)ى له سهر بووه. پيغمبهر (صلى الله عليه وسلم) وهك ههر مالتىكى ترى نهو واقع و سهردهمى خوئى له پيش پيغمبهرايهتيدا تيكه لاوى نهو ژيانه بووه له كچ بهميرد دان و مامه له له گه ل زاواو چونتي مامه له كردن له گه ل كچه كانى كه ماره برى ناموزاكانى بوون

و دواتر ژيانی ليکترازان ديتسه پيشيان و... جهندانى تر لىم گرفتانه
 پيويسته له بهر چاو بگيرت له کاتى ليکولينه وهى ژيانيشاندا به
 حورمه ته وه سهر بکړين ، چونکه نه وان قورئان ته زکييهى کردوون ،
 نابيتت تومت بار بکړين. به لام ناتوانين باسيان نه کيڼ، له بهر نه وهى
 نه وانه نه وه که سانه که قورئان له سهر دهى نه وانه دابه زيوه و قسهى
 له سهر نه وان کردووه و نه حکامه شهرعيه کان له وکاته دا تومار کراوه ،
 بويه ناسينان زور گرنگه وده بى موسلمانان ناگادارى ژياننامهى نه م
 خانه واده بهريره بن ، بو نه وهى له سهر ريگاي نه وان برؤن وخير
 وچاکه به ده ست بين ، نه وهى نيستا نيتمه له م پرتو وکده ده پخينه بهر
 ده ستى بهريرتان ژياننامهى کچه کاني پتغمه مېره (صلى الله عليه
 وسلم)، بو نه وهى بهريرتان ناگادارى ره وشته جوان و پا که کانيان بن.

عبداللہ تيف ياسين

سهر پهرشيارى مالپه رى پتغمه مېره (صلى الله عليه وسلم)

۲۷ شىعبانى ۱۴۳۰ ى کوچى بهرامېر ۱۸ / ۸ / ۲۰۰۹ ى

زايڼى / ههولير

خاتوو (زهینه ب)

(رهزای خوای له سه ربیت)

خاتوو زهینهب (رهزای خوای لهسهر بیټ)
 کچی په کمه پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)
 خاتوو زهینهبی گهوره.. په کمه زیږو گوهدر بوو، خودای گهوره
 بهخشی به دایکی موسلمانان (خه دیچه) ی گهوره پیغمبرمان (محمد)
 (صلی الله علیه وسلم) نیردروای خودای گهوره .

له دایک بوونی زهینهب

نه وکاته ی (زهینهب) له دایک بوو، ته منی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) (۳۰) سال بوو، واته: (۵) سال دوای هاوسه گیری له گهڼ (خدیجه) ی خیزانی دا.

(زهینهب) بووه سوځای چاری دایک و باوکی. مالی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) پاش له دایک بوونی (زهینهب) پرېوو له خوځی، که پشتر لهم جوړه خوځی یه نه دیوو، پش له دایک بوونی نه کم کچه بچووکه ی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، جوړیک له مال چوټی به ماله ویهان دیار بوو.

چاوه کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) هیچ کاتیک لهسهر (زهینهب) نه نه گوازیادهوه، تماشای نه پتکه نینه جوان و قه شنگه کدی (زهینهب) ی ده کرد، کاتیک پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) (زهینهب) ی له باووش ده گرت و به سینگی خوځیه وه ی

دهنوساند، تهمەنى مندالتى خۆى دەھاتەوہ ياد، لە مندالتىيەوہ ھەبستى بەم جۆرە لە باوہش گرتە نہ کردبوو، چونکە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کاتىک لە دایکبوو، باوکى وەفاتى کردبوو، پىش تەواوبوونى قۇناغى مندالتى دایکیشى کۆچى دواى کرد، بۆيە دەھاتەوہ بىرى يەتیمە جوان و بىنازەکەى مەککە، خودای گەورە ئەم ناخۆشییەى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پاداشت کردەوہ بە بە بەزەى زۆرى خۆى و تەواوەتى نىعمەتەکانى . خودای گەورە خەدیجەى بۆ پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) وەکو دایک و باوک و ھاوڕێ تەرخان کردبوو، بەسۆزو خۆشەويستییەوہ پىغەمبەرى لە باوہش گرتبوو، لەولاشەوہ لایەنىکى گەورەى بۆ خۆشەويست (صلی اللہ علیہ وسلم) پڕ کردەوہ لەلایەنە مرقایەتییەکەى بە بەخشینى زەینەبى ئیسک سوک و رووگەش.

زەینب) عازەب بوو، کچە گەورەى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، پىگەيشت و کاتى بە شوودانى ھات ،

ماره‌برینی (زهینه‌ب) له (ابو العاص کوری ره‌بیع)

سالانیک هات و چوو (وه‌کو گول پاک و گه‌شایه‌وه ، نه‌وه‌بوو
خه‌لکانیکی زور له گه‌نجانی بنه‌ماله‌و پیاوانی شاری (مه‌ککه)
ده‌هاتن بۆ خوازینی زهینه‌ب، به‌لام قه‌ده‌ر وابوو، هه‌چیان
نه‌ده‌بوونه‌هاوسه‌ری ژبانی و خوازینییه‌کان ره‌ته‌ده‌کرانه‌وه
ده‌کرانه‌وه . تاکو روژیکیان (ابو العاص) ی پلکزی زهینه‌ب
(هاله‌ی کچی خوه‌یله‌ید) ی دایکی ره‌وانه‌کرد، بۆ خوازینی
زهینه‌ب.

ماتی (هاله) له ماتی خه‌دیجی خوشکی نزیك بوو ، زوو زوو
سه‌ردانی یه‌کزیان ده‌کردو وه‌ک دایک سه‌یری خه‌دیجی خوشکی
ده‌کرد ، خه‌دیجه‌ به‌ خوازینییه‌که‌ی خوشکی رازی بوو ، زور
پنخۆش‌حال بوو به‌م داخوازییه‌. به‌لام پێویست، به‌ ره‌زامه‌ندی باوکی
زهینه‌ب هه‌بوو، کاتیک پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) لی ناگادار
کرایه‌وه ، پێغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) رازی بوو،
داواکاری خه‌دیجی ره‌ت نه‌کرده‌وه، که هه‌چ داوایه‌کی خه‌دیجی
پێشتر ره‌ت نه‌کردبووه‌وه.

له گەل ئەوێ پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و خەدیجە جگە
 لە پەیوەندی خزمایەتی لە گەل (ابو العاص) زۆر خوشیشیا
 دەوێست ، چونکە هەر لە منداڵییەوە سۆزێان بۆی هەبوو ، لەبەر
 ئەوێ کە سێکی لیوێ شاوێ بوو ، رێک و پێک بوو . (ابو
 العاص) خەریکی بازرگانی بوو ، لەنیوان شام و مەککەدا ، دوو
 سەفەری هاوینەو زستانەو دەکرد ، نیشانەو وەفاداری و پیاوێتی و
 راستگویی پێوە دیار بوو ، نمونەو سوارچاکیکی باشبوو ، رۆژێک
 دیاری کراو (زەینەب) یان لە (ابو العاص) مارەبێ . مالتی
 پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پێبوو لە خوشی و بەختەوێ ،
 بە بۆنەو بەشوودانی (زەینەب) ی کچە گەورەیان . بەلام فاتیما
 (خودا لێی رازی بێت) زۆر دل تەنگ بوو ، چونکە (زەینەب) ی
 خوشکە گەورەو کە لە جێی دایکی بوو هەردەم لە باوێشی بوو
 ئەوێ نیستا بە جێی دەهێلتی و دەچیتە مالتی خۆی و ئەوکاتەش
 (فاتیما) لەم کارە حالتی نابێت ، تەنیا ئەوێ نەبێت خوشکە
 خوشەوێستەکەو و مالتی لێ جیا دەکاتەو .

ئەوێ مەبەست و هیوا بوو ، لە بەمێردانی (زەینەب) خوشی
 و بەختەوێ بۆ ئەم کچە دابین بکریت لە مالتی مێردەکەیدا ،
 چونکە (زەینەب) لە مالتی باوکیدا لە خوشی و بەختەوێ و

سۆزدا ژباپوو، (زهینهب) دواى گواستنه‌وه‌ی، له‌مالتى مێرده‌که‌یدا
 به‌به‌خته‌وه‌رى ده‌ژیا، له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌ی
 (ابوالعاص)، زۆر رێزى یه‌کتریان ده‌گرت و کێشه‌یان له‌گه‌ڵ
 یه‌کتر دا نه‌بوو،

روژێك (نه‌والعاص) به‌ (زهینهب) ی گوت: (ده‌چمه‌ سه‌فه‌رى
 شام بۆ بازرگانى)، پاشان خواحافیزى لى کردو له‌گه‌ڵ
 کاروانه‌که‌ی به‌رپێ کهوت، زه‌ینه‌بى به‌جێهێشت له‌لای دایکى به‌و
 هیوایه‌ی له‌ ماوه‌یه‌کى نزیکدا بگه‌ڕێته‌وه‌.

ده‌رکه‌وتنى نایینى پیروزی ئیسلام

خودای گه‌وره‌ جه‌زه‌تى (جبریل) ی ره‌وانه‌ کرد، به‌ په‌یامێکى پیروژ
 بۆ لای (محمدی کورێ عبدالله) (صلی الله علیه وسلم) که نایینى
 پیروزی ئیسلام بوو، (محمدی) (صلی الله علیه وسلم) کرد به
 نێردراوى خۆى بۆ لای به‌نده‌کان بۆ ئاگادار کردنه‌وه‌یان له‌ راسته‌قینه‌ی
 دنیا و ژيان و مردن، دوورکه‌وته‌وه‌ی خه‌لك له‌ نه‌زانى و
 خراپه‌کاریداو، بگه‌ڕێته‌وه‌ لای خوداو، خودای خۆیان به‌رستى و واز
 له‌ هاوه‌ڵدانان و به‌ه‌رستى بێتن و خودای گه‌وره‌ به‌ تاك و ته‌نیا بناسن.

نېر نهوه بوو، پټغمېر (صلى الله عليه وسلم) له خيژانه كېسه وه
 دهستی پې كړدو بانگي خزم و كه سو كاره كاني تری كړد بؤ ناو نايینی
 پروزی نيسلام. سهره تا خيژان و كچه كاني و دواتر هندیك له
 براده رو خزم و كه سانی تر هاته ناو نايینی پروزی نيسلام.

وهك زانراوه پټغمېر (صلى الله عليه وسلم) دواى گهړانه وهى له
 نه شكه وتی (حرا) به لهرزو ترس هاته خواره وه ، رووداوه كېش
 ناشكرايه ، هروها روژه گرنگ و بهرچاوه كې (خاتو خه ديجه)ى
 بهرېز به هيچ شيوه يهك ميژو ناتوانيت له بېرى بكات ، بؤ غونه هر
 كاتيک نوسهرېك يان ووتاربيژيک يان تويزه ريک باس له سهره تاى هاته
 خواره وهى (نيگا) ده كات ده بې نامازه به روټى نهم كه له ژنه بكات.
 زه ينه ب گهړايه وه مالى باوكى، كاتيک بينى باوكى وا له ناو جيگايه
 پرسياړى كړد، له حالتى باوكى . خه ديجه دايكى به هه مان عه قلى
 گه وړه و كارامه كچه كاني كو كړده وه و به سهره اته كې بؤيان گيړايه وه
 ، نه و كاته كچه كان هه موويان باوهړيان به پټغمېر ايه تى باوكيان هتا ،
 باوكيک كه به راستگووى ده ستياك (صادق الامين) ناسراو بوو چؤن
 باوهړى پې ناهيتن؟.

لهم كاته دا (ابوالعاص) له سه فهرى (شام) دابوو ، كاتيک
 گهړايه وه، له ريگا له خه لكاني تر گوټى لهم هه واته بوو، كه نايینی
 نيسلام بالاو بوويته وه له لايه ن خمزو وريه وه ، واته له لايه ن

پتغمه مبره وه (صلی الله علیه وسلم)، به پهل گه پرایه وه مان و له زهینه بی
 خیزانی پرسی: ئەم پروپاگەندە یه چیه؟! وا بلا و بوو پتیه وه له نیوان
 خەڵکدا، گوایه باوکت ئایینیکی نوێی هێناوتە ناو قورەیش،
 خواوهنده کانی قورەیش به درۆ دهخاته وه.

زهینه ب بهوپه‌ری ئازایه‌تییه وه له وه‌لامدا گوتی: (ئەمە پروپاگەنده
 نییه، بەلکۆ راسته باوکه بۆته پتغمه مبر (صلی الله علیه وسلم)، ئەمە
 راسته وه‌کو رۆژ، باوکه بانگه‌واز بلاوده کاته وه، ئیمه هه‌موومان
 مو‌سلمان بووین، دایکه و من و خوشکه‌کانم).

(ابوالعاص) گوتی: باوکت له‌لای من تاوان بار نییه و (ئەم رسته‌یه
 عه‌ره‌ب به‌کاری ده‌هێنن بۆ که‌سێک که رابوردی پاک و بێگه‌رد بێت)،
 رقم لێ نییه به‌لام ناتوانم باوه‌ری پێهێنم، له‌به‌ر قه‌ومه‌که‌م، دواتر
 حه‌یم پێ ده‌لێن (ئەبو‌العاص) وازی له‌ئایینی باب و باپیرانی هێناوه و
 پاشگه‌ز بووته وه؟! هه‌ز ناکه‌م بنه‌مائه‌که‌م شه‌رمه‌نده بکه‌م!! به‌لام
 زۆریشی له‌ خه‌یزانه خۆشه‌ویسته‌که‌ی نه‌کرد، هه‌ر که‌سه‌ی له‌سه‌ر ئایینی
 خۆی مایه وه.

پیلان دانان بۇ تەلەقدانی زەینەب و خوشکەکانی

ھاوبەشدانەرو و بی باوەرەکان زۆر نازاری پێغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) و موسلمانان دەدا ، بە ھەموو جورێک ئەشکەنجیان دەدان ، بەو ھەشەو نەو ھەستان بیریان لە پیلانیکی تر کردەو ، ئەویش ، تەلەقدانی کچەکانی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بوو ، بۆئەوێ زیاتر نازاری دەروونی پێشەوای مەرفایەتی بدەن.

قورەیشییەکان.. ھەندیکیان بە ھەندیکیان دەگروت: خاکان بەسەر.. بەراستی ئیو ھەمتان لەسەر (موحەممەد) ھەلگرتوو ، بەوێ گەنجە کانتان کچەکانی ئەویان ھێناو ، جا ئەگەر کچەکانی بەسەر دا بدەنەو ، ئەوا بەم ئافرەتەنەو ھەریک دەیت).

ئەوانی تر گوتیان: ئەوێ بیرتان لیکردۆتەو ، باشترین بیروپرایە. ئەو ھوو (ئەبو لەھەب) فەرمانی بە کورەکانی کرد کچەکانی (موحەممەد) تەلاق بدەن ، کە (روقیو ئوم کەلسوم) بوون ھێشتا نەگوازابوونەو. کورەکانی چوون (روقیو ئوم کەلسوم)یان تەلاق دا ، بیابەر و بێ ھەستەکان بەو ھەشەو نەو ھەستان ، ھەندیکیان چوونە لای (عاص) و بێیان گوت: (خێزانە کەت تەلاق بدەو رەوانە مالتی باوکی بکەو ، ئیمە ژنیکی تەرت بۆ دەھێنین ، چۆنی ھەز دەکەو لە جوانترین و ژیرترین کچانی قورەیش).

(ابوالعاص) یش پی وتن: ((نهخیږ سویتد بهخوا ، من خیرانی خوږم
ته لاق نادهم و به هه موو نافرته کانی جیهانی ناگورمهوه)).
دواتر پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) پی خۆش بوو،
(زهینه) یش ته لاق بدری و له لای بی باوهړان نه بی ، وه کو دوو
کچه که ی تری ته لاق بدریت.

په نابردنی موسلمانان بو دوتلی (نه بو تالیب):

پاش نه وهی قورېشیه کان نازارو نه شکمنجهی زوری موسلمانان
داو بهرده وام بوون له نه زیهت و نه شکمنجه دانیان ، پیغمبر (صلی الله
علیه وسلم) له گهل بنه ماله که ی و هاوه له کانی و هه نیکیش له
بیباوهړان که (نه بو تالیب) ی مامی و له گهل هه ندیکي تر له خزم و
که سه کانی ، روویان کرده (دوتلی نه بو تالیب)، بو نه وهی رزگاریان
بیته له ده ست ستمی بت پرست و بی باوهړه کان، (نه بو تالیب)
هه رچهند باوهړی نه هیتابوو به لام هه ردهم پستی پیغمبر ی (صلی الله
علیه وسلم) به رنه ده داو هه ردهم هاوکاری بوو، یارمه تی زوری ده دا.

بی باوهړه کان به رده وام بوون له هه لگه پانه وه و یاخی بوون ، بویه
قورېشیه کان هه لسان به گه مارژدانی موسلمانان له م دوتله دا، به
سته مکردنیکي گه وره ی دل ره قانه، بو ماوه ی (۳) سان گه مارژیان
خسته سه ریان و هه موو جوړه مامه له کردنیکیان لی قه ده غه کردن، تا کو

ژن و ژنخواریشیان لی قه دهغه کردن ، ئەم ستمه ماوهی (٣) ساتی
 خایاند، موسلمانەکان لە ژبانیکی زۆر ناخۆش و سهختدا دهژیان، به
 دهست برسیهتی و تینویتی و نهخۆشی یهوه.. دهیاننالاوند، ههندیك
 خواردن شایهنی خوارد نهبوو، ئەمان له ناچاریدا دهیان خوارد. دواى
 (٣) سال ههندیك له كهس و كارى موسلمانەکان، كه بى باوهربوون
 بیریان لی کردنهوهو ویزدانیان جولّا ، ئیتر تاكو كهی خزمهکانیان ئاوا
 برسی و تینو و نهخۆش بن و، ئەوانیش له ژبانیکی خۆش و
 بهختهروهدا بژین و ژن و ژنخواری بکهن و ژن بهتین و کهچهکانیان به
 شوو بدن ، ئەوانیش لى بى بهش بن. ئەوهبوو چهند كهسیك یهکیان
 گرت و بریاریاندا ، بهگویتی بى باوهرەکانی تر نهکەن و گهمارۆکهیان
 لهسهرا لایهن ، ئەوه بوو بریارهکهیان جى بهجى کردوگهمارۆکهیان
 لهسهرا لا بردن.

دواى ئەوهی موسلمانان له دۆله که هاتنه دهرهوه، زۆر هیلاك و
 ماندو و بى هیژو بهنازاربوون، پاشان مامی پیغهمبەر (صلی الله علیه
 وسلم) نهخۆش کهوت و وهفاتی کرد، پیغهمبەر (صلی الله علیه
 وسلم) زۆر دلتهنگ و خهبار بوو، له وهفات کردنی مامی دا،
 ههرچهند باوهری نههتنبوو، بهلام ههردهم پشتیوانی پیغهمبهری (صلی
 الله علیه وسلم) دهکرد له ناخۆشی یهکانی دا، پاش (٣) رۆژ له
 دواى مردنی (ئهبو تالیب) دایکی نیمانداران (خهدیجه)ی خێزانی

پيغه مبهريش (صلى الله عليه وسلم) نهويش وهفاتي كرد (رهزاي خوا
 له سهر بيت) به نه خوشي و له ناو جيډا گياني سپارد، پيغه مبهريش (صلى الله
 عليه وسلم) له گهل كچه كاني (زهينه ب) و (نوم كه لسوم) و (فاتيمه)
 فرميسكي خوشه ويستيان بوي ده رشت و توسليمي نهمري خودابوون.
 ههرچي (روقيه) ش بو، لهوي نه بو، له سه فهری شام بو.

كوچي دوايي (خه ديجه) ي گه وړه، كاريگهري زوري هه بو له سهر
 پيغه مبهريش (صلى الله عليه وسلم) وهكو وهزيړكي راست و راستگو
 بو بو پيغه مبهريش (صلى الله عليه وسلم). موسلمانان نهم ساليان ناونا
 (سالي خه مناكي) - (عام الحزن) چونكه پيغه مبهريش (صلى الله عليه
 وسلم) دوو خوشه ويستي به وه فا ونهمه كداري له ده ستدا، نه وانيش
 (نه بو تاليب) و (خه ديجه) ي خيتراني بوون. كه پيغه مبهريش (صلى الله عليه
 وسلم) زور پويستي بهم دووانه هه بو، هيچي بو نه مايه وه ته نها
 نارامگرتن و رازي بوون به فرماني خوداي گه وړه، هيچ ناراهزيه كي
 دهر نه پري تاكو خوداي گه وړه ي لي زوير بي.

مانه‌وهی (زهینه‌ب) له مه‌ککه

پېغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمانی به موسلمانان کانی
(مه‌ککه) کرد، کۆچ بکه‌ن بۆ مه‌دینه ، ئیتر یه‌ک یه‌ک و دووان و سیان،
ده‌ستیان کرد به کۆچ‌کردن بۆ مه‌دینه ، تا‌کو دواتر خوای گه‌وره
فه‌رمانی کرد به پېغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، نه‌ویش کۆچ بکات
و له‌گه‌ل (نه‌بو به‌کر) ی هاوه‌لی دا شاری (مه‌ککه) به‌جی بهیلتی ، ئیتر
نه‌وه‌بوو پېغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌گه‌ل (نه‌بو به‌کر) که‌وته‌پری
، دواتریش که‌س و کاریان له‌ دوايان چوون، له‌ خانه‌واده‌ی پېغه‌مبه‌ر
(صلی الله علیه وسلم) ته‌نها (زهینه‌ب) مایه‌وه، نه‌ویش له‌ مالی
می‌رده‌که‌یدا‌بوو ، تا‌کو دوا‌ی جه‌نگی به‌در.

جه‌نگی به‌در و سه‌رکه‌وتنی موسلمانان

دوا‌ی کۆچ‌کردنی موسلمانانی (مه‌ککه) بۆ (مه‌دینه) و گه‌یشتی
پېغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بۆ مه‌دینه‌و دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی
ئیسلامی و خو‌ قایم‌کردنی موسلمانان، به‌رده‌وامی سته‌می بی
باوه‌ره‌کانی (مه‌ککه) به‌ تایه‌ت دوا‌ی شه‌هید‌کردنی (عه‌بدول‌تلا‌ی
کو‌ری عه‌م‌ر)، خوای گه‌وره‌ ری‌گایدا به‌ پېغه‌مبه‌رو موسلمانان بۆ
شه‌ر‌کردن له‌ گه‌ل قوره‌یشدا ، به‌رامبه‌ر به‌و سته‌مه‌ی ده‌ره‌ق به‌

موسلمانان نهنجامي دهدهن ، له برسي كردن و دهستگرتن بهسهر مال و سامانيان و ليدان و شههيدكردنيان ، موسلمانان ههلسان بۆ ريگهگرتن له كاروانيكي قورهبشييهكان كه لهشام دهگهرايهوه ، بهسهرۆكايهتي (ئهبو سوفيان)، كاتيڤ (ئهبو سوفيان) زاني له پيشي دانيشينه ، ههوالتي دا به قورهبش و ريگاي كاروانهكهي گوري ، كاروانهكه رزگاري بوو ، ئهو ژماره زۆره قورهبشييهكان كه بهسهرۆكايهتي (ئهبو جههل) و (ئومهيه) وهنديكي تر هاتبوون، كه ژمارهيان نزيكهي (١٠٠٠) كهسيك دهبوون، بهرامبهري سي سهدو شتيك له موسلمانان، بهشداري جهنگيان كرد، لهم جهنگهدا (٧٠) كهس له بى باوهران كوژران و (١٤) كهسيش له موسلمانانهكان شههيد بوون، لهم جهنگه زۆريك له سهركردهكاني بى باوهران كوژران، وهك (ئهبو جههل) و (ئومهيه).

خوای گهوره ههر لهسهرهتاي جهنگهكهوه ، پهيماني به پيغمبهري(صلى الله عليه وسلم) و موسلماناندا كه زاليان دهكات بهسهر بى باوران و سهريان دهخات.

ئهوهبوو سهركهوتني بۆ بهدهستههتيان و ژمارهيهكي زۆر له دوژمنهكانيان بهدهستي موسلمانان كوژران، بهشيكيشيان لى بهديل گيرا، لهسهرهوت و سامانيكي زۆر كه له بى باوهران بويان بهجيما.

یه کیتک له دیله کان (ابوالعاص کورپی ره بیع) ی میژدی (زهینه ب) بوو.

پتغمه مبر (صلی الله علیه وسلم) فدییه له سهر دیله کان دانا، بۆ نهوهی خوینی پی بکړنه وه، ئینجا ئهم کړینه وهش له نیوان هزار درهم و چوار هزار درهم بوو، به گوړه ی پلهو پایه دیله کان له ناو میلله ته که بیان و راده ی دهو له مهنندیان.

جا نوینه ره کانیان دهه اتن و ده چوون له نیوان (مهککه) و (مه دینه) دا مالیان له گهل خویندا هه لگرتوو بۆ نازاد کردنی دیله کانیان، (زهینه ب) یش نوینه ری خو ی رهوانه ی مه دینه کرد، که فدییه هه لگرتوو بۆ نازاد کردنی (ابو العاص)، فدییه کesh بریتی بوو له ملوانکه یه ک کاتی خو ی زهینه ب له لایه ن خه دیجه ی دایکییه وه پی به خشر ابو، له روژی گواسته وهیدا.

کاتیک پتغمه مبر (صلی الله علیه وسلم) ئهمه ی بینی رووخساری پروژی به پەرۆکیکی ته نک داپوشی، له بهر خه م و په ژاره، نه وه بوو زور به زه ی به (زهینه ب) ی کچی هاته وه، رووی له یاهو ره کانی کردو فرمووی: ((زهینه ب ئهم ماله ی رهوانه کردووه، بۆ نازاد کردنی (ابو العاص)، جا نه گهر به چاکی دهزانن دیله که ی نازاد بکه ن و ماله که ی بۆ رهوانه بکه نه وه، نه وا بیکه ن، نه گهر نا نه وه ئیوه نازادن)).

ئەوانىش وتيان: بەلى.. ئەوھى دەيكەين ، لەبەر دلتخۆشى تۆ ئەى
 پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم). ئەوھبوو (ابوالعاص)يان
 ئازادكردو ملوانكەكەى (زەينەب)يشيان رەوانەكردەوھ بۆ
 (زەينەب).

پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) مەرجىكى لەسەر (ابوالعاص)
 دانا، ئەوئىش ئەوھبوو ھەر كە گەيشتەوھ (مەككە) يەكسەر بەبى سستى
 و دواكەوتن (زەينەب) ئازاد بكات و رەوانەى بكاتەوھ بۆ لای پىغەمبەر
 (صلى الله عليه وسلم).

(ابوالعاص) بازركان بوو، خاوەنى پەيمان و گرىيەست بوو، بۆيە
 پەيمانى دا بەپىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، ھەر كە گەيشتەوھ
 مەككە (زەينەب) رەوانە بكاتەوھ بۆ لای باوكى.

پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) پىشتەر ئەو دەسەلاتەيان نەبوو،
 بەھىز زەينەبى كچى بگەرنىتەوھ لای خۆى و تا ئەوكاتەش ئايەت لەم
 بارەيەوھ نەھاتبووھ خوارەوھ، كە ئافرەتى ئيماندار نابى لەلای پياوى بى
 باوەر دابنىشى، بۆيە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) لەو كاتەدا ئەو
 مەرجەى بۆ (ابولعاص) دانا، لەلایەكەوھ ئايەت دابەزىبوو و لە لایەكى
 ترەوھ پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ھىزى پەيداكرد،
 دووژمنەكانيان ترسيان ئى نىشتبوو. (ابوالعاص) ھەر كە گەيشتەوھ
 (مەككە) پەيمانى خۆى بەجىھتەنا، ئەو پەيمانەى بە پىغەمبەرى (صلى الله

عليه وسلم) دابوو، فەرمانی به (زهینهب) کرد، خۆی ناماده بکات بۆ
 کۆچکردن بۆ لای باوکی. ووتی: ئایینی ئیسلام من و تۆی لێک جیا
 کردۆتهوه، پەیمانم به باوکت داوه که بتگهڕێنمهوه لای نهو، ده‌بێ زوو
 خۆت ناماده بکهیت، نوێنهره‌کانی باوکت له رینگا چاوه‌ڕێت ده‌که‌ن
 .((

(زهینهب) رازی بوو، به فەرمانی خوداو پێغه‌مبهر(صلی الله علیه
 وسلم) به دورکه‌وته‌وه‌ی له‌مێرده‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی، هه‌رچه‌نده‌ ئهم
 لێک جیا بونه‌وه‌یه‌ بۆ(زهینهب) ناخۆش بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ
 (ئهبوالعاص) زۆر یه‌که‌ریان خۆش ده‌ویست. به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی
 (ئهبولعاص) ئیمانی نه‌هێتابوو، هه‌یشتا موسڵمان نه‌بیوو، بۆیه‌ ئایینی
 پرۆزی ئیسلام له‌یه‌کی جیاکردنه‌وه‌،(زهینهب) فرمیسکی زۆری
 رشت، به‌لام ووتی: ته‌نھا ده‌بێ گۆڕایه‌تی خوداو پێغه‌مبهر بین (صلی
 الله علیه وسلم)، پێغه‌مبهریش (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: ((
 قسه‌ی کردو راستی کرد، په‌یمانی داو جێه‌جێ کرد))، و
 له‌ریوایه‌تێکی تردا ده‌فه‌رموویت: (پاشان من که‌چی خۆم له‌ (ابوالعاص)
 ماره‌کرد، قسه‌ی کردو راستگۆ بوو).

کوچکردنی زهینه ب بومهدینه

نمو شهووی که زهینه ب خوی ناماده کرد، بجیت بومهدینه، (هندی کچی عوبه) که خیزانی (نمو سوفیان) بوو، هاته لای زهینه ب، که نمو کاته باوک ومام و برای کوژرابوو، له شمپی بهدر، بهلام هاته لای (زهینه ب) و ووتی: له رویشتندا پیوستیت به چ ههیه؟ مال، پاره هدر شتیکی توت پیوسته، شهرم مه که، من یارمه تیت ددهم).

(زهینه ب) زور سوپاسی نم ههلوسته ی (هند) ی کرد بونه و نمرم نیانیهی که له بهرامبری نواندی. (زهینه ب) خوی ناماده کرد، له گه ل (کینانه ی کوری ره بیع) ی شو برای، واته له گه ل (کینانه) ی برای (ابوالعاص) که وته ری ب رویشتن، بهلام بی باوهران کاتیک بهم کوچکردنه یان زانی، ههلسان به دویان که وتن، (ههباری کوری نه سوهد) و (نافیعی کوری عهبدی عمرو فهری) ههلسا به لیدانی (ره مح) له (زهینه ب).

(زهینه ب) پاش نمو ی برینداربوو، خوینی لی رزا، بویه (کینانه) به ناچاری زهینه بی گه رانده وه (مه که که) تا کو زیانی نه که ویته مه ترسیه وه. (ابوالعاص) کاتیک زانی نم به سهر (زهینه ب) هاتوره نیگهران بوو، له لایه ک زور سووی له زهینه ب بویه، له لایه کی تر له بهر په یمانه که ی، که له گه ل پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) داویده تی: که (زهینه ب) به په له بگه ریتیه وه لای، بویه دوا ی دوو شهو یا خود سی شهو ی تر،

جاریکی تر دووباره (کینانه) له گڼل (زهینهب) دا کهوتنه وه ری وېر دی
بۆ لای نهو دوو پیاوړی که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ناردبووی
بۆ دهره وهی مه ککه.

کینانه (زهینهب) ی رادهستی نهو دوو پیاوړه کرد ، تاوه کو زوو
بیگه پښتو وه لای پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ، پیغمبر (صلی الله
علیه وسلم) یه کهم جار بریاری دا، نهو دوو پیاوړه بی باوړه، واته
(هه بار و نافع) بسوتیندین، به لām پاشان پیغمبر (صلی الله علیه
وسلم) رای گۆری، چونکه خوای گه وړه له دوا روژدا مروژ
دهسوتینی، نابی سزا به سزای خوا بچی، بۆیه بریاری دا بکوژرین.

زهینهب له گڼل نوینه وه کانی رویش تاکو گه یشتنه مەدینه، پیغمبر
(صلی الله علیه وسلم) هاته پیشوازی له گڼل (نوم که ل سوم و
فاتیمه) دا، به لām روقیه وه فاتی کردبوو. له ربوایه ټیکی تر دا (هه یسه می)
له (مجمع الزوائد) دا ده گپښته وه له (عروهی کوری زویر) ده تی: دوو
پیاو له قوریه شیه کان دوا (زهینهب) ی کچی پیغمبر (صلی الله
علیه وسلم) کهوتن و شهریان له گه لدا کردن، تاوه کو سهر کهوتن
پالتیان نا به (زهینهب) و بهریانداوه ، سهری کهوت به بهر دیک و
خویتیکی زوری لی هات، بردیانه وه لای (نه بو سوفیان) و، نافرته کانی
(به نی هاشم) هاتن بۆ لای. پاشان کوچهریک هات و له گڼل خو ی دا
بردی، به لām (زهینهب) نه م برین و ژانه ی کو تایی نه هات، تاوه کو دواتر

بەم ھۆيەوھ كۆچى دوايى كىردو شەھىد بوو. (الهاشمى، الطبرى وهو مرسل، ورجال الصحيح) رىوايەت يان كىردوھ.

(زەينەب) خويىنكى زۆرى لى رڭابوو، بۆيە نەخۆش كەوت و كەوتە ناو جى، لەژىر چاودىرى باوكيدا بوو، كە زۆر بە سۆز بوو لەگەتيدا، خوشكەكانى (فاتىمەو ئوم كەلسوم) چاودىريان دەكىد.

(زەينەب) زۆرى چاوەرپى كىرد، بۆ موسلمانبونى مېردەكەى (ئەبو لعاص)، تاوھ كو خواي گەورە چاوەكانى پى گەش بكاتەوھ، جىابوونەوھى (زەينەب و ابو العاص) زۆ ناخۆش بوو، ھەردوو كيان يەكتر يان لە بىر نەكىدبوو،

(ابو العاص) ھەردەم يادى زەينەبى دەكىدەوھو زۆر بىرى دەكىد، كە ئايىنى پىرۆزى ئىسلام لىكى دوور خستىرونەوھ.

پىغەمبەرىش (صلی اللہ علیہ وسلم) بە ئەمىن ناوبردا، ئەویش لەبەر ئەوھى دلى روناك و راست و چەسپاو بووھو ئەمانەت پارىزراو بووھ، بۆ رىكخستى موسلمانانىش ھىوا بەجى بووھو ھىواي گەروھى بە دەست ھىتاوھ.

(ابو العاص) ھەر بە كافرئى ماىەوھو گومرا بوو تا پىنش رزگار كىردنى مەككە، بۆ بازرگانى سەفەرى شامى كىرد، قورەيشىھەكان دەيانزانى ، باوەريان ھەبوو، بە (ئەبو لعاص) كە دەست پاك و بە وەفاو راستگۆو بەرپەوشتە. بۆيە مال و سامانى خويان پى ئەدا بۆ بازرگانى.

(ابوالعاص) نهو شتانهی پتی بوو لروشتی و شتی تری پتی کړی، له کاتی گهړانه وهیدا له ریڼگا توشی سریه کی موسلمانان بوو، موسلمانان کان ریڼگیان به کاروانه کوی گرت، نه م سریه به سهرؤ کایه تی (زهیدی کورپی حارثة) بوو، گه مارؤی کاروانه کویانداو هه موو پیاوه کانی (ابوالعاص) به دیل گیران و ده ست به سهر شتومه که کانیشتی گیرا، تنها خوی هه لات و رای کرد، شته کانی کاروانه کویان، له گه ل دیله کان هیئا ، بؤ لای پیغمبر (صلی الله علیه وسلم).

کاتیک شو داهات (ابوالعاص) خوی پیچاو به دزیه وه به ره و ناو مه دینه چوو، زور دهرسا نه وه کو که سیك بیینی و بیناسی، خوی گه یانده لای (زهینه ب) ی خیزانی وداوای لی کرد پهنای بدات، نه ویش پهنای دا، موسلمانان بؤ نویژی به یانی چوون، له دواي قامت که (زهیدی کورپی حارثة) و هینده ی نه مابوو بؤ نویژی به یانی، له وکاته (بیلالی حبه شسی) یانگی دا، ژن و سریه که شسی ناماده ی نویژ کردن بوون، موسلمانان ریزبوون بؤ نویژ، له وکاته دا دهنگی نافرته تیک بیسرا له ریزی نافرته تاندا نه ویش دهنگی (زهینه ب) بوو، وتی: ((نه ی خه لکینه من زهینه بی کچی (محمد) م (صلی الله علیه وسلم) ، (ابوالعاص) پهنای بؤ هیئاوم، ده نیوهش پهنای بدهن)). کاتیک پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) سه لامی نویژی دایه وه، رووی له خه لکه که کردو

فهرمووی: ((هل سمعتم ما سمعت ؟)) واته: ((نایا نهوی بیستم ئیوهش
بیستان؟)).

نهوانیش گوتیان: بهئی نهی پیغمبهری خوا (صلی الله علیه
وسلم). پیغمبهری (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((سوئند بهوهی
گیانی منی بهدهسته به هیچ شتیکم نهزانیوه لهمه، تاكو نهوهی گویم
لئی بوو، ئیوهش گوتیان لئی بوو، ئینجا موسلمانیش پهناى لهخوی
نزمز ده دات)). پاشان پیغمبهری (صلی الله علیه وسلم) چۆوه
مالهوه به کچه کهی فهرموو: ((ریژ له (ابوالعاص) بنی و بزانه تو
بهراستی حالائی نهو نیت)). پاشان بانگی نهو سربیدی کرد، کهوا
کاروانه کهیان گرتبوو، پیاوه کهیان به دیل گرتبوو، پیی فهرموون:
"بهراستی ئهم پیاوه له ئیمهیه ههروهك دهزانن، ئیوه ماله کهتان گرتووه،
نه گهر چاکهئى له گهل بکهن و ماله کهی بو بگێرنهوه ئیمه چهز
ده کهین، نه گهر پییشی نهدهنهوه، نهوا دهسکهوتو لیتان حالتهو مالتی
ئیویه.

نهوانیش گوتیان: (((نهی پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)
به لکو ماله کهی بو ده گێرنهوه)). نهوان هه موو ماله کهیان بو گێرپایهوه.
پیغمبهری (صلی الله علیه وسلم) داوای له (ابوالعاص) کرد
موسلمان بیت، نهویش له وه لامدا وتی: ((خراپترین شته نهوهی ئیوه
داوای ده کهن لیم، بو یه که هجار به ناپاکی بیمه ناو نایینی نوی)).

یاوه‌ران هه‌موو شته‌کانی کاروانه‌که‌یان بۆ (ابوالعاص) گه‌رانده‌وه،
 (ابوالعاص) به‌خۆی و به‌باوه‌ره‌وه‌گه‌راپه‌وه‌ (مه‌که‌که)، کاتیک
 گه‌یشه‌وه‌ مافی هه‌موو خاوه‌ن مافیکی دایه‌وه، پاشان گوتی: ((ئهی
 کۆمه‌لی قورهبش هیچ که‌سیک مالی له‌لای من ماوه‌ نه‌مه‌داپه‌ته‌وه‌ ۱۹)).
 گوئیان: ((نه‌خێر ئهی (ابوالعاص) خوا پاداشتی چاکه‌ت بداته‌وه،
 به‌راستی له‌گه‌ل ئیمه‌ به‌وه‌ڤاو به‌ریز بویت)).

(ابوالعاص) گوتی: ((ئوه‌ ماف و مالی ئیوه‌ دایه‌وه‌ هیچ‌تان لای
 من نه‌ما، ئینجا ئیستا من شاتومان ده‌هیم (أشهد أن لا اله الا الله وأن
 محمداً رسول الله) سویند به‌خوا هیچ شتیک قه‌ده‌غهی نه‌کردووم به‌چه
 ناو نیسلام، کاتیک له‌مه‌دینه‌بووم، ته‌نها له‌وه‌ ده‌ترسام گو‌مانم پی
 بیه‌ن که‌وا من نیازی ئه‌وه‌م بووی مالتان بخۆم.. جا کاتیک خودا وای
 کرد ماله‌که‌تان بۆ بگێڕدریته‌وه‌و هیچم له‌سه‌ر نه‌ما موسلمان بووم)).
 پاشان له‌ (مه‌که‌که) ده‌رچوو به‌ره‌و (مه‌دینه)، رانه‌وستا تاکو
 گه‌یشه‌ خزمه‌ت پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) جا نه‌ویش
 ریزی لی‌گرت و خێزانه‌که‌ی بۆ گێڕاپه‌وه‌.

پیغمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زۆر دلی خوش‌بوو، به‌
 موسلمانبوونی (ابوالعاص) و (زه‌بنه‌ب)یش زۆر به‌خته‌وه‌رو دلخۆش
 بوو، (ئهبولعاص) باوه‌ری چه‌سپاو به‌ دلیکی پاك ئیمانی هینا.

ئەمەش لە ساتی (۷) ی کۆچی دابوو، بەم جوۆره خوۆشی و
 بەختەوهری گەپرایەوه ناو خیزانی (ابوالعاص).
 بەلام تا ئەو کاتەش زەینەب هەر تەندروستی باش نەبوو.

نویژکردنی زەینەب

خاتوو (زەینەب) ی کچی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) نویژی
 زۆری دەکردو زۆر لە خوای گەورهو میهرەبان دەپارایەوه ، هەردەم
 خەریکی نرابوو، هەرچەندە نەخۆش و بێ تاقەت بوو، هەتا جاریکیان
 پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) چووێ مزگەوت بینی حەبلیک لە دوو
 کۆلەکە ی مزگەوت بەستراوه، کاتیکی پرسیاری کرد: ((ئەم حەبلە
 چی یە لیڤه؟)) ئافەرته کانی ناو مزگەوت وەلامیان دایەوهو گوتیان: ((
 ئەمە (زەینەب) لیڤه ی بەستراوه، زۆر نویژ دەکات و کاتیکی زۆر ماندو و
 بێ تاقەت دەبێت، لە خەوان وەنەوز دەدات، خۆی بەم پەتە رادەگریت
 ، بۆ ئەوهی نەکەوێت)).

پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) فەرمانی بە ئافەرته کانی کرد
 پەتەکە لی بکەنەوه، پێی راگەیاندن کە نویژکردن بەم جوۆره نابێت، نویژ
 نابێت لە کاتی زۆر هیلاکی و بێ هیژی یاخود لە کاتی بێ هۆشییهوه
 ئەنجام بدرێت، بەلکو دەبێت مرۆڤ لە کاتی زهوق و تواناو ناگابوون لە
 نویژه کانی ، نویژ ئەنجام بدات، بۆ ئەوهی ناگای لە نویژه کە ی بێت.
 ئافەرته کانی فەرمانە کە یان جێبەجێکردو پەتە کە یان لی کردەوهو لایان
 برد.

نه خوشی زهینهب

نه خوشی (زهینهب) سه‌ری هه‌لدایه‌وه و ته‌شه‌نه‌ی کرد، نازاره‌کانی جار جار که‌می ده‌کرد، دواتر زیادی ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌م نه‌خوشیه‌دا نه‌م دل‌خوشیه‌ی نه‌ده‌شارده‌وه، که (نه‌بولعاص)ی هاوسه‌ری له‌تاریکی بی باوه‌ری و گومرایی رزگاری بووه و هاتۆته‌ناو نایینی پیروزی ئیسلام و روناکی ئیسلام له‌دلیدا جیگیربووه، زۆر سوپاسی خودای گه‌وره‌ی کرد، بۆ گه‌رانه‌وه‌ی (نه‌بولعاص) له‌بی باوه‌ریه‌وه بۆ ئیمان و له‌کوفره‌وه بۆ ناو نایینی پیروزی ئیسلام.

لاشه‌ی (زهینهب) به‌رگه‌ی نه‌م نه‌خوشیه‌ی نه‌ده‌گرت، رۆژ به‌رۆژو سال به‌سال له‌گه‌ل نه‌م نه‌خوشیه‌ی دا ده‌ژیا، زۆر جار دوعای ده‌کرد به‌لیقای خودای گه‌وره‌بگات.

وهفاتی وناشتنی زهینهب

(زهینهب) و (نهبولعاص) ی میړدی دواى چهند سالتیک له یهك داپران دواتر هینده به یه کهوه نه زیان، (ابولعاص) سالتی (۷) ی کۆچی موسلمان بوو، گه پرایه وه لای (زهینهب).

(زهینهب) یش له سالتی (۸) ی کۆچیدا، کۆچی دواىی کرد، واته دواى داپران سالتیک به یه کهوه زیان.

مردن ناینده و کۆتی هموو گیانله بهریکه، هه رچی دروستکراوه دهیې بمریت تاپغه مبه رانیس (درودوسه لامی خویان له سهر بیټ) دهیې بمرن ونهم دونیا به جیهیتلن، خاتوو (زهینهب) یش یه کیکه له بهنده و دروستکراوه کانی خودا، نهویش (رؤح) ی ته سلیمی فرمانی خودا کرد و گه پرایه وه بهر قابی خودای گه وره.

کاتیک پغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کچه شیرینه کدی وهفاتی کرد، رازی بوو به فرمانی خودا و له گه ل کۆمه لیکى زۆر له یاوه ره کانی کۆبوونه وه بۆ ناشتی (زهینهب).

(ابولعاص) خوی بۆ نه گیرا، زۆر به جوش بۆ (زهینهب) گریا، ئینجا (زهینهب) له گۆرستانی (به قیغ) نیژرا. (خوای گه وره ره حی زۆری بی بکات و جینگه ی بهرز بیټ له به هه شتدا، له گه ل نافرتهانی ئیماندار).

(ابولعاص) دواى چوار سال له دواى (زهینهب) نهویش کۆچی دواىی کرد، واته له سالتی (۱۲) ی کۆچیدا وهفاتی کرد.

نهوه کانی زهینه ب

(زهینه ب) کچی هه بوو به ناوی (نه مامه) له (مه ککه) له دایک بوو
بوو، نهو کاته ی کۆچی کرد بۆ مه دینه له گه ل خۆی دا هینا بووی،
دوای مردنی زهینه ب (نه مامه) لای باوکی بوو، دوای وه فاتی باوکی
چووه لای (فاتیمه) ی پلکی. هه ندیک سهر چاوه ده لێن: زهینه ب جگه
له (نه مامه) کورپکی به ناو (عه لی) هه بووه.

لێره دا په رده له سهر ژیا نی کچه گه وره ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه
وسلم) دا درایه وه وله سه ر شانۆی ژیا ن لاکه وت ، چووه ریزی
کاروانی کاروانانی رۆژی دوا یی.

خاتوو روقیه

(رهزای خوای لهسه‌ر بیټ)

(روقیه) دووهم کچی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بوو، نهویش هر له (خدیجه) دایکی ئیمانداران بوو، دایک وباوکی به باشترین شیوه به ختیوان کردو پهروهردهیان کرد، مافی جاودیری کردنیان پیشکش کرد، له لایه (زهینه) ی خوشکی گرنگی پندرا که بریتی بوو له خوشه ویستی و سوزیکی زور بوو نهم بهریره.

شوگردنی روقیه

کاتیک (روقیه) واده ی به شودانی هات، نهوه بوو مامه کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) که پیک هاتوون بوون له (نهبو) تالیب) و (نهبو له هب) هاته لای پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) خوازینی (روقیه) یان کرد بوو کورانی (نهبو له هب) بهم شیوه یه: (روقیه) بدن به (عوتبه)، هه رچهنده (عوتبه) گونجاو نه بوو بوو (روقیه) به لام به هوی خزمایه تی یه وه، دایان بی.

وه (نوم که ل سوم) بدن به (عوتیه). پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) رازی بوو، کچه کانی پندان وماره کران. که هیشتا په یام بوو پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) دانه به زی بوو. دواتر بوماوه ی (۳) سان به نهیتی بانگه وازی ده کرد، دواتر خوی گه وره له چهند نایه تی کدا لهم باره یه وه پیغمبری (صلی الله علیه وسلم) ناگادار کرده وه، خودای گه وره ده فرمویت: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ﴾

الْأَقْرَبِينَ (۲۱۴) وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۱۵) فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ (۲۱۶) وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (۲۱۷) ﴿الشعراء: ۲۱۴-۲۱۷﴾.

واته: نهی محمد (صلی الله علیه وسلم) سهره تا عه شیرت و تافه و که سوکاره نزیکه کانت بیدار بکمره وه، بالی بهزه می و میهره بانی خوت نهوی بکه بو نهو ئیماندارانه می که شوینت که وتوون، نه گهر خوانه ناسان یاخی بوون و سه ریچیان کرد.. نه وه پشان بلی: که به راستی من بهریم له هه موو نهو کارو کرده وانه می که ده یکن، نهی محمد (صلی الله علیه وسلم) پشت به خوی بالاده ست و میهره بان بهسته.

ههروه ها خودای گه و ره ده فره مویت: ﴿فَوَرَّبُّكَ لَسَاءَلْتَهُمْ أَجْمَعِينَ (۹۲) عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۳) فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (۹۴)﴾ (الحجر). واته: سویند به پهروه رد گارت پرسیار له هه موویان ده که ین به گشتی (له بیرو باوه ری هه موویان ده کوئینه وه)، لهو کارو کرده وانه می که ده یانکرد، هه ره فره مانیکت پندراوه (نهی محمد صلی الله علیه وسلم) به ریک و ینکی نه نجامی بدهو گوی مه ده به بوختان وره فتاری بی باوه رو هاوه لگه ران.

دوای هاتنه خواره وهی نه م نایه تانه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه لسا به به جیگه یاندنی فره مانی خودا، نیتر سه رده می نه ینیی

کۆتایی پنهات نهو دهیی بهناشکرا بهچینه لای خزم و کهس و خه لکانی
تر، به ناشکرا بانگیان بکات بۆسه ر نایینی خوا.

ئیسر نهو بهوو، پنه بهر (صلی الله علیه وسلم) هه لسا
به بانگ کردنی خه لک بۆسه ر نایینه کهی، سه ره تا چووه لای خزمه
نزیکه کانی.

به نایینه کهی پنه بهر (صلی الله علیه وسلم) بانگی
که سوکاره کانی خوی کرد، ده یوست باسی خواو خواناسیان بۆ
بکات و بانگیان بکات بۆسه ر نایینی ئیسلام، به لام (نه بو له هه ب) ی
مامی قسه کانی پی بری و به زۆر خزمه کانی هه لساند له لای. جارێکی
تر بانگی کردن و دوا ی نان خواردن پی ووتن: ((خزمه کانم هیچ
که سیك له عه ره ب شتیکی گهوره تری بۆ نه هیتاون له وه ی من هیتاومه
بۆ که سوکاری خوی، من خیر و بیرو سه ره برزی ئهم جیهانه و
جیهانه کهی تریشم بۆ ئیوه هیتاوه، خوا ی گهوره داوا ی لی کردووم که
بانگتان بکه م بۆ سه ر نایینی ئیسلام، کیتان له سه ر ئهم ئیشه گرنگه
پشتیوا نم ده کا؟)).

هه موویان روویان لی وه ر گێراو ویستیان به جی ی بیلتن، به لام
پیشه وا (علی) راستبووه و که هیشتا مندا ل بوو، وتی: ((من نه ی
پنه بهر (صلی الله علیه وسلم) یارمه تی ده رت ده م، من هه را
به رپاده که م له دژی نه وه ی هه رات له گه ل ده کا)).

(بهنی هاشم) ی به کان کهوتنه بزگرتن و هندیکیان قاقای
 پیکه نینیان کرد، هندیکی تریان له ژیره وه بو (عهلی) و (ئه بو تالیب) یان
 دهروانی، پاشان به گالته کردنیکه وه ههلسان و به جییان هیشتن.
 جاریکی تر خزم و کهسه کانی کۆ کرده وه و فرمووی پینان:))
 پیشهوا درۆ له گهڵ که سوکاری خۆی ناکات، به خوا نه گهر خوانه
 خواسته درۆم له گهڵ ههر کهس بکر دایه له گهڵ ئیوه دا نه مده کرد، نه گهر
 خه لکیم بجه له تانده بوايه ئیوه هه لنده ده خه له تاند، به و خوا به ی هاره لی
 نییه، بیتجگه له و خوا به کهسی تر نی یه، من پیغه مبهری خوام، بو لای
 ئیوه به تاییه تی وه بو لای هه موو مروف ئیک به گشتی هاتووم. به خوا چون
 ده خه ون ههروه هاش ده مرن، چون له خه وه هه لده ستن به و شیوه یه ش
 زیندوو ده کریته وه، له سه ر کرده وه کانتان پر سيارتان لی ده کری و لی تان
 ده پرسر یته وه و پاداشتتان ده در یته وه به چاکه له سه ر چاکه و به خرا به
 له سه ر خرا به، ئینجا یان به هه شتی هه تا هه تاییه یان دۆزه خی هه تا هه تاییه
 ((. خزمه کانی هه موو به نه رمی وه لامیان دایه وه ته نها (ئه بو له هه ب)
 نه بی وتی: ((دهستی بگرن پیش نه وه ی هه موو عه ره ب کۆمه له بکاته
 سه ری، نه وسا نه گهر ده یده ن به ده سه ته وه ریسوایی یه، نایده نه ده سه ته وه
 له ناو ده چن)) . (ئه بو تالیب) وتی: ((به خوا تا ماوین پشتگیری لی
 ده که ین)).

بانگه‌وازی نایینی نیسلام ورده ورده پهره‌ی سه‌ندو له‌سنووری
خزمه‌کانی پیغه‌مبەر (ﷺ) تپه‌ری و گه‌یشته‌هموو (قور‌ه‌یش)
ودانیشتوانی مه‌ککه. (ئین عه‌باس) خوا لئی رازی بی‌ت ده‌فرمویت:
پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) دوا‌ی هاتنی ئایه‌تی پیشوو، چوو
سەر ته‌پی (سه‌فا) و که‌وته بانگ‌کردنی (قور‌ه‌یش) بیه‌کان و وتی: ((ئه‌ی
نه‌وه‌ی فهره، ئه‌ی نه‌وه‌ی عه‌دی...)) هه‌تا هموو تیره‌کانی بانگ‌کرد،
(قور‌ه‌یش) بیه‌کان وتیان: (محمد) بانگ ده‌کات، هموو روویان تیک‌کردو
چوون بۆ‌لای بزانی بۆ‌چی بانگیان ده‌کات، پی‌گوتن: ((نه‌گهر
هه‌واتان بده‌می: له‌شکریک و له‌و دۆله‌دا، یا و له‌پشتی نه‌و کیوه‌دا،
ده‌یه‌وی هی‌رش بکاته سهرتان، ئایا باوه‌رم پی‌ ده‌که‌ن؟. وتیان: به‌لێ،
چونکه‌ هیچ درۆمان لینه‌بینی، پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم)
فرمووی: ((ده‌ی ده‌تانه‌رسینم به‌سزای سه‌ختی خوا، نه‌گهر باوه‌ر
به‌خوا‌ی تاك و ته‌نیا نه‌هین و موسلمان نه‌بن و واز له‌ بت په‌رستی
وهاوه‌لدانان بۆ خوا نه‌هین، ئه‌ی نه‌وه‌ی (عه‌بدوله‌ناف)، ئه‌ی نه‌وه‌ی
(زهره)، ئه‌ی نه‌وه‌ی (ته‌میم)، ئه‌ی نه‌وه‌ی (مه‌خزوم) ئه‌ی نه‌وه‌ی
(ئه‌سه‌د)... خوا فرمانی پێ‌داوم که‌ خزمه‌ نزیکه‌ کانم بۆ‌رسینم، من نه‌
له‌م جیهانه‌داو نه‌ له‌پاشه‌روژدا ناتوانم هیچ که‌لک و سوودتان پی‌
بگه‌یه‌نم، هه‌تا شایه‌تمان نه‌هین و نه‌لین (لا اله الا الله محمد رسول
الله)).

(ئەبو لەھەب) ى مامى كە پىساۋىكى قەلەۋى رىق نەستورر بوو،
راست بوو ھەو ھاۋارى كىرد: ((داۋەشتى وداپزىتى ، ھەموو رۆژى
ھەر لەبەر ئەو ىئەمەت بانگ كىرد:)) .

پىغەمبەرى خواش (صلى الله عليه وسلم) بە دلتەنگىيە ھە بوى
روانى، پاشان (ئەبو لەھەب) گەراپە ھە مالىھە، بە خىزانە كەى وت كە
ناۋى (ئوم جەمىل) بوو، رىككە وتن كە خۆى و خىزانە كەى بەرامبەر بە
پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بىنە ھە.

(ئەبو لەھەب) لەناو پىاواندا دەۋرى خۆى بىنىى لە دزايەتى كىردنى
پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ، (ئوم جەمىل) ى خىزانىشى لەنىو
ئافرەتەندا دەۋرى خۆى بىنىى.

پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ھەركاتىك لە گەن ھەندىك لە
پىاواندا ئەو ىستا باسى ئاىنى پىرۆزى ئىسلامى بۆ دە كىردن، بۆ ئەو ى
بىنە موستمان و، بىتە سەر ئاىنە كەى، لەو كاتانەدا (ئەبو لەھەب) ى
مامى لە پشتىيە ھە ئەو ىستاو بە خەلكە كەى ئەوت: ((باۋەرى پىى مە كەن
دروژنە)) .

(ئوم جەمىل) لەنىو ژناندا ھەولتى دەدا كە رىقان لە پىغەمبەر (صلى
الله عليه وسلم) بىتە ھە، ئافرەتە كانى تىرى بەدروۆ قەسى ناپا ىست
ھەلدە خەلە تاند. (ئوم جەمىل) دىك و دالى لە سەر رىنگاى پىغەمبەر
(صلى الله عليه وسلم) دادەناو ئازارى پىغەمبەرى (صلى الله عليه

وسلم) پتدهدا، له کاتیکدا نهو نهیده زانی خودای گهوره بهرامبهر نهو کردهوه خراپه ی خوی ومیرده که ی چ سزایه کی بو داناون. خودای گهوره به حذر هتی (جوبریل) سوره تی (المسد) ی ناردده خواره وه که تایهت بوو به روودای (نوم جه میل) که درک ودالتی له سهر رینگای پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) داده نا.

کرده وه کانی (نهو له هب) ی میړدی که خراپه ی زوری بهرامبهر پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) نه مجامده داو به دروی ده خسته وه قسه ی ناشیرینی پی ده گوت و دزایه تیه کی زوری بهرامبهری ده کرد. خوی گهوره له وه لایمی نه م کرده وه قیژه ونانه ی جینگای دوا روژی بو (نهو له هب) و (نوم جه میل) له دوزه خ دیاری کرد، که له سوره تی (المسد) دا بیان ده تی: ﴿ثَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳) وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴) لَئِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ (۵) ﴿.

واته: ۱- ده سته کانی بشکیت نهو له هب وریسوا بیت، ناشکرایه که هدر ریسوا ده بیت و (له ناو ده چیت). (۱)
چوو بو که عبه بو نه وه ی بهم بهرده ی ده ستی له پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بد ۲- مال و دارایی و نهو شتانه ی که به ده ستی هتیاوه، فریای نه که وت.

۳- له ناینده دا ده خرپته ناو ناگریکی بلتسه داره وه.

۴- ههروه‌ها ژنه‌کەشی که هەمیشە هەلنگری کۆلەدارەو (نازاری) پێغه‌مبەری (صلی الله علیه وسلم) دەدات.

۵- هەمیشە گوریسیکی چنراو لە پووشی خورما لە گەردەنیاوەتی (لە قیامەتیشدا زنجیری ئاسن دەکرێتە گەردەنی).

کاتیک (ئوم جەمیل) زانی ئەم سورەتە لەسەر خۆی و میردە‌کە‌ی هاتۆتە خوارەو، بەردیکی لەدەستدا بوو بەپە‌لە‌ات. ئەو کاتە پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) لە‌گە‌ڵ (ئەبو بە‌کر) لە (کە‌عبە) دانیشتبوون، (ئوم جەمیل) هاتە ناو کە‌عبەو راوە‌ستاو سەیری کرد، تەنها (ئەبو بە‌کر) ی بینی، بە (ئەبو بە‌کر) وت: ((ئە‌ی لە‌کو‌ی یە برادەرە‌کە‌ت؟)) واتە: (پێغه‌مبەر) ی برادەری ، وتی: ((بە‌م خوایە لی‌رە بوایە بە‌م بە‌ردە لی‌م دە‌دا)).

دواتر رۆی، (ئەبو بە‌کر) گوتی: ((ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا، ئە‌و‌ه چیتی؟ بۆ‌چی تۆی نە‌دیت؟!)).

پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) فەر‌مو‌وی: ((خودای گە‌ورە ئە‌م بینە‌ی لی سە‌ندە‌و‌ه که منی پی دە‌دیت)).

(ئەبو لە‌هە‌ب) و (ئوم جەمیل) تا دە‌هات زیاتر نازاری پێغه‌مبەریان دە‌دا، بە‌لام پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) زیاتر موک‌پ‌تر دە‌بوو، بە‌هێ‌ز‌تر دە‌بوو ، لە بانگە‌وا‌زە‌کە‌یدا، رۆژ بە‌رۆژ بانگە‌وا‌زە‌کە‌ی پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) سە‌ردە‌کە‌وت، هەر‌چە‌ندە‌ کە‌سانی وە‌ک (ئە‌بو

لهههه(و(نوم جهميل)و (نهبو جههل) ته گهريان دهخسته سهر ريڼگای،
تا خهلکي تر شويني ټاينه کهي نه کهون.

نهم ژن و ميړده پيسه، ههرچييان ده کرد ، له دزايه تي کردني
پيښمبهه (صلي الله عليه وسلم) پيلانه کانيان شکستي دههيناو سهري
نده گرت، بهلام کارنيکي خراپزيان نه انجامدا، نهویش ته لاقداني کچاني
پيښمبهه (صلي الله عليه وسلم) بوو، تاکو کارينگيري هه بي له سهه
دهروون و کهرامه تي پيښمبهه (صلي الله عليه وسلم) تاکو بتواني
نازاري (محمدي) (صلي الله عليه وسلم) برازاي بدات، بويه فهرماني
به (عوتبه) ي کوري کرد، که بجيته لاي پيښمبهه (روقيه) ي کچي
ته لاق بدات، (عوتبه) به قسه ي باو کي کردو چوو بو لاي
پيښمبهه (صلي الله عليه وسلم) و کهه کهي که (روقيه) بوو ته لاق
داو، گهرايه وه لاي باو کي و هه والي ته لاقدانه کهي به باو کي راگهياند،
له کاتيکدا (روقيه) هيشتا نه گوازا ربوزه هه له ماتي باو کي دابوو،
واته بهس ماره کرابوو.

نيتر (روقيه) هه له لاي دايک و باو که به پريزه کهي مايه وه، له ناو
سوژو خو شه ويستي نه واندا بهرده وام بوو.

نه گهر نهم دوو نه گريسه (نهبو لهههه) و (نوم جهميل) ي خيژاني،
سهه که وتوو بوون لهو پيلانه ي گيپريان له دزايه تي و نازارداني
پيښمبهه (صلي الله عليه وسلم) که نازارداني گه وړه ترين مرؤه بوو؟..

له وهلامى نهو كارو كرده وهيان خوداى گهوره به پيغمبهرى
فهرموو: ﴿وَاللَّهُ يَفْعَلُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ٦٧).

واته: (دلنياه) خوا دهتاريزيت له شهرو خراپهى خهلكى،..
بيگومان (نهبو له هههه) و خيزانه كهى له ههردوو جيهاندا دۆراندريان و
خيزان ته سلیمی ئاگرى دۆزهخ كردو به كافرى مردن، به لام
(روقيه) ى گهنج و لاو كچى (خه ديجه) ى پاك و گهوره (رهزاي خواى
له سه ربیت)، سهركهوت و برديه وه كه دواتر شوى به (عوسمان) ى
كۆرى عهفان كرد. بهو پياوه خواپه رست و بهريزه. پيغمبهر (صلی الله
عليه وسلم) پرۆزبايى لى كردن. نهو ئافره تانهى كه له روژى بووك
گواسته وه دا ناماده بوون دهيان وت: أحسن شخصين رأى إنسان رقية
وبعلها عثمان

واته: باشرين كه سمان ديت له مروؤ، رقيه و ميژده كهى عوسمان.
پاشان خوداى گهوره له سورپهتى (نور) دا ده فهرمويت: ﴿الْخَيِّاتُ
لِلْخَيْثِينَ وَالْخَيْثُونَ لِلْخَيَّاتِ وَالطُّيَّاتُ لِلطُّيَّينَ وَالطُّيَّيُونَ
لِلطُّيَّاتِ﴾ (النور: ٢٦).

واته: ژنانى ناپاك بۆ پياوانى ناپاك و پياوانى نابوخت بۆ ژنانى
نابوخت، ئافره تانى پاكيش بۆ پياوانى پاك و پياوانى پاكيش بۆ ئافره تانى
پاك.

(ثوم جهمیل) ی پیس بۆ (نەبو لەهەب) ی پیس بوو، (روقیه) ی پاکیش بۆ (عوسمان) ی پاک بوو. (خوا لێیان رازی بێت).

با سەرنج بدەینە ئەم نایەتانه: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ (٨٧) (النساء).

واته: جا کێ هەیه قسە و گۆفتاری لە فەرمايش و فەرمووده ی خوا راسترو دروستر بێت؟

﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ (١٢٢) (النساء). واته: جا کێ هەیه راسترو دروستر له خوا به لێنی خۆی بباته سەر؟

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (١٢٨) (النحل). واته: به راستی خوا له گەڵ ئەو کەسانە دایه کە خۆیان پاراستوه له گوناھو هەروەها ئەوانەش کە چاکە کار و چاکە خوازن.

(روقیه) و (عوسمان) ئەم ژن و مێردە پاک و باشە ژبانیکی بەختە و هریان برده سەر، مندالتیکیان بوو، ناویان لێنا (عەبدوللە) ئەم مندالە له تەمەنی (٦) سالتیدا کە تەشیرێک بە دەنووکی له چاوی داو تووشی وەرەمی کرد، بەهۆیەوه نەخۆش کەوت و دواتر مرد.

قورەیشییەکان دەستیان کرد بە ئازاردانی ئەو کەسانە ی کە باوەریان هێناوه و موسلمان بوون، ئازاری زۆریان پێگەیاندن و جوهرەها سزایان بە لاشەو دەروونیان دەگەیاندو زۆر بێ وێژدانانە له گەتیاندا دەجووڵانەوه. موسلمانەکان و پێغمبەر (صلی الله علیه وسلم) زۆر

له دهستان بېزار بوو بوون، بهلام چاره يه کيان نه بوو، نه يان دهزانی چي بکهن. چوڼ خوږيان له دهستان رزگار بکهن، بو شوږن و په نايهک بچن و له مان دوور که ونه وه.

کوچ کردن بو حبه شه

پتغه مېهر (صلى الله عليه وسلم) ريځای به هاو له کانی دا کوچ بکهن بو ولاتی حبه شه، تاوه کو بتوان به نازادی خواپه رستی خوږيان نه بځام بدهن.

موسلمانان کان رویان کرده حبه شه که ژماره یان به پیاو ژن و مندا له وه (۱۵) یاخود (۱۶) کهس بوون، (عوسمان) و (روقیه) (رهزای خویان له سهر بیت) له نیو کوچه به ره کاندای بوون. نه و کاته ولاتی حبه شه پاشایه کی دادپه روه ری تېدا بوو، به ناوی (نه جاشی)، زوړی له کهس نه ده کردوله گه لدا باش بوو.

جاریکی تر (خه دیچه) تاقی ده کریته وه به دور که و تنه وه ی که چه که ی له گه ل زاوا که ی بو ولایتک هیچ خزم و که سیک و ناسیاریکی لی نییه ، جا ده بی باری دهرونی (روقیه) چوڼ بیت ، له کاتیکدا له دایک وباوکی دورد ه که ویتته وه ، مه که که ی خوشه ویست جی بهیلیت وباوک و دایکی جی بهیلیت ، له کاتیکدا خه لکی شاری (مه که که) هه موویان دزایه تی باوکی ده کهن و هه ردهم باوکی له ژیر هه رده شوی بی

باوهره کاندایه ، خزمه کانیان پټش نهوانی تر ههره شدی کوشتنی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ده کهن.

دهبی چمند ناخوش بیت، کاتیک مروقه کان بههوی زولم و نازاردانیان له خوشه ویستان و نیشتمانیان دوور ده که ونه وه، یان بۆ نهو دایک و بارکانه ی له جگهر گوشه کانیان داده برین بههوی سته می مروقه خراپکاره کانه وه.

کاتیک زۆر ناخوش و پر نازار بوو ، بۆ پیغمبر و (صلی الله علیه وسلم) بروداره کان ، که نه ده زانرا چی به سهر نهم برودارانه دیت.

ده بیت له دوور که وتنه وه و جیا بو ونه وه ی خوشه ویستان ناخوش هه بیت؟! فرمیسک له چاره کان ده هاتنه خواره وه، دلته کانیان له ناخه وه ده کولا و نه باندته توانی دان به خویندا بگرن و فرمیسک نه پرتن. پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) دهستی کرد به دوعاو پارانه وه له باره گای خودای گه وره دا، داوای له خودای گه وره کرد، که هه موو بروداره کان پاریزیت، به تایهت نهم کۆمه له که سه ی خویان ناماده کردوه بۆ کۆچ کردن، له دهستی ستهم راده کهن و ناماده نین ملکه چی سته مکاران بن، وهک نهوان خوانه ناس بن و به نه فامی بژین.

نهم به پرتانه ی له جاری به که مدا کۆچیان کرد بۆ حه به شه بریتی بوون له مانه: (زوبهیری کوری عهوام) و (موسعه بی کوری

عومه‌یر) و (ئه‌بو سه‌له) و خێزانه‌که‌ی (ئوم سه‌له) و (ئه‌بو حوزه‌یفه‌ی کورپی عوتبه) و (سوه‌یله) ی خێزانی، و (جه‌عفهری کورپی ئه‌بو تالیب) و خێزانه‌که‌ی (ئه‌سمای کچی عومه‌یس) و (عوسمان کورپی عه‌فان) و (روقیه) ی خێزانی (ره‌زای خویان له‌سه‌ربیت) ... هتد

موس‌لما‌نه‌کان گه‌یشتنه (حه‌به‌شه) شتی باشیان له (نه‌جاشی) ی پاشای ئه‌و ولاته‌ بینی. (نه‌جاشی) پێشوازی لێ‌کردن و به‌ پیاوه‌کانی راگه‌یانده‌، که‌ باشترین هه‌لمه‌که‌وت له‌ گه‌ل کۆچه‌ریه‌کاندا بکه‌ن و رێزیان لێ بگرن، رینگای گرت له‌ هه‌موو کاریکی ناشیرین به‌رامبه‌ریان بکریته‌، سزایه‌کی گه‌وره‌ی دیاریکرد بۆ که‌سیک تازاریان بدات، بۆیه‌ قه‌شه‌کان، ئه‌م پێشوازییه‌ی نه‌جاشیان بۆ کۆچه‌ره‌کان پێ ناخۆش بوو. قورهبه‌شییه‌کان وه‌فدیانه‌ نارد، له‌ گه‌ل دیارییه‌کی زۆر، بۆ (نه‌جاشی) پاشای (حه‌به‌شه) تاوه‌کو کۆچه‌ره‌کانیان بداته‌وه‌، چونکه‌ به‌ (نه‌جاشی) بیان وت: ئه‌مانه‌ له‌ قه‌ومی ئێمه‌ رایانه‌کردوه‌و وازیان له‌ ئاینی باب و باپیرانیان هێناوه‌.

(نه‌جاشی) داواکه‌ی ئه‌وانی ره‌تکرده‌وه‌، که‌ یه‌کسه‌ر بیان داته‌وه‌، تا‌کو نه‌زانیت میوانه‌کانی داوای چی ده‌که‌ن، کۆچه‌ره‌کانی بانگکردو کۆی کردنه‌وه‌ که‌ (جه‌عفهری کورپی ئه‌بو تالیب) نوێنه‌ریان بوو، هات به‌رامبه‌ر (نه‌جاشی) وه‌ستاو (نه‌جاشی) هه‌ر پرسیا‌ریکی لێ ده‌کرد ئه‌و وه‌لامی ده‌دايه‌وه‌و راپۆرتیکی بۆ (نه‌جاشی) خۆنده‌وه‌. (نه‌جاشی) کاتی

زانی موسلمانان له سهر هه قن و قوربه بشيه كان له سهر ناهه قن
سته ميان لی کردوون، وه فدی قوربه بشيه کانی دهه کردو دیاری
به کانیانیشی پێدا ناردنه وه.

نوێنه ری قوربه بشيه كان که بینان (نه جاشی) پشتگیری له
موسلمانان ده کات و ریزی ئهوانیشی نه گرت، به ناچاری و
سه ره شوێری گه پانه وه (مه ککه).

(نه جاشی) به (جه عهفری کوری نه بو تالیب) و هاوه له کانی گوت:
ئیه لیره دلتیان، ته گهر چیا به کم له زیر بدنه ئی نا هیتم یه ک پیاو له
ئیه نازار بدریت.

کاتی که موسلمانان گویان له وته کانی (نه جاشی) بو، دلتیان
خۆش بو، دلتیان بوون که ترسی دوژمنه کانیان نه ماوه و ئیه به
نازادی له و لاته دا ده ژین، ههستیان کرد به هیز بوون، که پیشتر
ههستیان به لاوازی خویان ده کرد. دادگه ری پاشا زۆر دلخۆشی
کردن، سوپاسی زۆری (نه جاشی) یان کرد، بۆ ئه و پرپاره و
ئه وه تهوێسته راست و جوانه ی ده رهق به وان ئه نجامی دا، ده ره کردنی
دوژمنه کانیان و نواندن هه تهوێستیکی مه ردانه به رامبه ره دوژمنه کانی
نایینی خودا.

هه واته نه بو، له نێوان (حه به شه) و شاری (مه ککه) دا، کۆچه ره کان
ناگیان له که سوکاریان و ئیماندارانی شاری مه ککه دا نه بو، پێغه مبه ره

و (صلی اللہ علیہ وسلم) موسلمانہ کانی تر هه والیکی
 کۆچبهره کانیان نه ده زانی و نه یان ده زانی هه والیان چی یه.
 پښه مېهر (صلی اللہ علیہ وسلم) له گهل خه دېجه ی خیزانیدا زور
 بیري کچه که یان و عوسمان و موسلمانہ کانی تریان ده کرد، نه گهر
 هه والیکیش هېی و بییستی، وهك نه وه نيه که به چاو ده بیینی.
 وه کۆچبهره کان هه رده م چاره پروانی هه والی شاری مه که که یان ده کرد،
 تا کو بزانی، شاری مه که که چونه و پښه مېهرو موسلمانہ کانی تر حالیان
 چونه.

گه رانه وهی به شیک له نیمانداران بومکه

روژنك، پیاوړك هاته حه به شه، که خوشترین هه والی به کۆچبهره
 موسلمانہ کان دا، نه وانیش باوه ریان پتی ی کرد.
 هه واله کهش هه والیکی گه وره و دلخوشکه ربوو، که موسلمانہ کان
 زور دلیان پتی خوش بوو، نه ویش موسلمان بوونی خه لکی (مه که که)
 وه موسلمان بوونی (عومهری کورپی خه تاب) و (هه مزه ی کورپی
 عبدولموتله یب) ده کری به هوی نه وانه وه خه لکانیکی زور بښه ناو
 نایینی پیرۆزی نیسلامه وه. کافره کانیش نه توانن بهو شپوهیه چیت
 نازاریان بدهن. بویه کۆچبهره کان ناره زووی گه رانه وهی شاره که ی
 خو یان کرد، بو نه وهی شاد بښه وه به دیداری که سوکاریان و

پېغمبەرى پېشەوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بە تایبەتیش
روقیە)و(ئیمامی عوسمان) خویان لی رازی بیت.

بۆیە ھەندیک لە کۆچبەرەکان بپاریاندا بە گەرانەوہیان بۆ شاری
(مەککە). لەنێو کۆچبەرە گەراوەکان (روقیە)و(عوسمانی کوری
عەفان)ی ھاوسەری لەگەڵدابوو. پێش ئەوہی بگەنەوہ شاری (مەککە)
بینیان ھێشتا نیتوانی موسلمانەکان و قورەیشیەکان ناخۆشە، بۆیە
کۆچبەرەکان نەیان دەزانی بچنەوہ (حەبەشە) یاخود بگەرنەوہ ناوشاری
(مەککە) و لەنێو موسلمانەکاندا بچنەوہ.

(روقیە)و(عوسمان)ی ھاوسەری ئەوان یەکسەر بپاری ھاتنەوہی
ناوشاری مەککەیاندا، چونکە جیاپوونەوہی خۆشەویست و ئازیزان
ئاسان نیە.

دووباره كۆچكردن بۇ (حەبەشە)

كاتىك قورەيشىيە كان زانىان مۇسلمانە كان گەراونەتەوۋە بۇ شارى (مەككە)، دەستيان كىردەوۋە بە ئازاردانىان، (روقىيە) و (عوسمان)ى ھاسەرى ئارامىكى زۆريان گىرت، چونكە نىزىك بوون لە پىغەمبەر و (صلى الله عليه وسلم) (خەدىجە)ى داىكى ئيمانداران، گىرنگىزىن قورباناندا.

قورپىشى يە كان فشارى جەستەيى و دەرونى زۆريان دروست كىردبوو، لەسەر بىر واداران كە دان بەخۇداگىرتى زۆرى دەويست، كاتى بە شىۋازى زۆر نامرۇفانە مۇسلمانە كانيان ئازار دەدا، بۇيە مۇسلمانە كان ناچار بوون دووبارە بگەرتنەوۋە ولاىى حەبەشە، واتە: (بىر جارى دووۋەم دەستيان كىرد بە كۆچكردن).

زىاتىر لە ئايىنى پىرۋى ئىسلام تىدەگەيشتن و مۇسلمان دەبوون، واتە: (تا دەھات ژمارەيان زىادى دەكىرد)، مۇسلمانە كان بەردەوام بوون لە ئارامگىرتن، بەرامبەر ئەو ھەموو ئازارو ئەشكەنجە زۆرى بى باوۋەران. پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموۋى: روقىيە و عوسمان يە كەم كەس كە كۆچيان كىردى لەپاش ھەزىرەتى (لوط) و ھەزىرەتى (ابراھىم) (سەلامى خويان لەسەرىت).

(خەدىجە)ى داىكى (روقىيە) نەيدەزانى ئىيىر جارىكى تر چاۋى بە كچە خۇشەويستەكەى ناكەوئەتەوۋە، ئەمە دوا بىننىيانە لەم جىھانەدا.

(خەدیجە) لەخەمى دوورکەوتنەوهى كچه نازیزه كەى دایە، نازانیت مەرگ مەودای نادات جارێكى تر كچه شیرینه كەى ببینیتەوه، بەلكو مەرگ بۆ شۆرئێكى تری دەبات، كە لەویدا لە هەموویان دوور دەكەوێتەوه و كەس ناتوانێ یارمەتى بدات فریای بكەوێت، تەنها كاروكردهوه چاكەكانى خۆى نەبێت، لە دواى مردنى بەكەلكى دێت. لە سەفەرى ئەم جارە روقیە جارێكى تر لە دنیا دایكى نابینیتەوه، پێغمبەر (صلی الله علیه وسلم) بە لەدەست دانسی (خەدیجە) زۆر دلتەنگ بوو، لەلایەكى تر (روقیە) ی كچی و (عوسمان) و ئیماندارەكانى تری ئى دوورکەوتنەتەوه لە (حەبەشە) ن و دەربەدەرن، كى بەرگەى ئەو هەموو خەمە زۆرە دەگریت، لەكاتێكدا بە بەردەوامى لەلایەن بى باوەرەكانیشەوه نازارى زۆر دەدریت، بەلام ئەوهى ئومێدو هیواى بوو، دلى خوش دەکرد، رۆژ لەداوى رۆژ خەلك زیاتر لەناینى پیرۆزى ئىسلام تێدەگەشتن و موسلمان دەبون ،واتە تادەهات ژمارەیان زیادى دەکرد.

دووبارە گەڕانەوهى كۆچبەرەكان بۆشارى مەككە

لەناوشارى (مەككە) ، نازاوەش لەناو (حەبەشە) پەیدا ببوو،بۆیە كۆچبەرەكان برپارى هاتنەوهیان دا بۆناو شارى (مەككە) .
كاتێك گەشتنەوه جى (روقیە) لەگەڵ (عوسمان) ی هاوسەریدا یەكسەر چوون بۆ مالى پێغمبەر (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئەوهى

چاویان به پیغمبرو (صلی الله علیه وسلم) (خه دیجه) بکهویت، به لام کاتیک (روقیه) چووه ژووره وه، تهنها چا وی به (ئوم که ل سوم) و (فاتیمه) کهوت، له ماله وه بوون. (روقیه) پرسباری دایک وباوکی کرد، له کوین؟

(ئوم که ل سوم) و (فاتیمه) وه لامیان دایه وه، که باوکیان چووه بۆ پیشوازی موسلمانان کۆچبهره کان، له وه لامی پرسبار دهرباره ی دایکیان، (ئوم که ل سوم) و (فاتیمه) دایانه پرمه ی گریان، (روقیه) تیگه یشت که دایکی نه ماوه وه فاتی کردوه، (روقیه) لهم باوه ده دا نه بوو لهم کاته دا گوئی به ووشه ی مردنی دایکه پاک و خوشه ویسته که ی بزرینگیتته وه، وتی: ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ نارامی گرت و رازی بوو به قهزاو قهدهری خودا، به گریانیکی به سۆز بۆ دایکی گریا، له دهروونه وه بۆی ده کولا، (زهینه ب) ی خوشکی له مالی میرده که ی (ئه بو عاص) بوو له (مه ککه) دواتر هات، هه موو خوشکه کان به یه کتر شادبوونه وه.

(روقیه) رووداوی خۆی و ئیماندارانی بۆ خوشکه کانی گپرایه وه، لهم کۆچه ی کردبووی بۆ ولاتی حه به شه، خوشکه کانیشی رووداوه ناخۆشه کانی (مه ککه) یان بۆ گپرایه وه که به دهستی کافرو به پهرسته کان دیبوویان، گفت وگۆکانیان تهواو ببوو کاتیک پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) گه پرایه وه مان، نه م دیمه نه پربوو،

لەخۆشەویستی و سۆزو لەباوەش گرتن، کە ماوەیەکی زۆرو دوورو درێژە، پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لە (روقیہ) دابرابوو، (روقیہ) ھەرگیز رووی باوکی ئەوھا بەخەمناکی نەدیتوو و، ھەستی کرد ، مردنی دایکی تەواو کاری لەخۆشەویست (صلی اللہ علیہ وسلم) کردوو، (روقیہ) شانەشانی باوکی راوەستا بۆ ئەوێ پالتپشتی تەواوی بکات و کەمێک لە خەمەکانی ئی کەم بکاتەو، ھەندێک خۆشی بجاتە دل و دەروونی خۆشەویست (صلی اللہ علیہ وسلم).

کۆچکردن بۆ (مەدینە)

بەپرست و بێ باوەڕەکان بەردەوام بوون، لە ئازاردانی مۆسڵمانەکان و پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، بە بەردەوامی ئازاری جەستەیی و دەروونیان دەدان.

پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ڕێگایدا بە ئیمانداران، کۆچ بکەن بۆ شاری مەدینە ی پیرۆز، بۆلای ئیماندارەکانی ئەوێ.

بۆئەوێ ئیمانداران لەدەست ستمی گاوران رزگاریان بێت و لەوێ بەئازادی خواپەرستی خۆیان بکەن و کار بە بەرنامەیی (قورئان) بکەن، ئیمانداران تانک و جۆت جۆت کۆچیان کرد، بەرەو شاری مەدینە، لەپیش ھەموویاندا (روقیہ) و (عوسمان) ی ھاوسەری ، لەوێشدا (ئەنصار) ەکانی خەڵکی (مەدینە) زۆر بە گەرم و گۆرپی و پێزەوہ

پیشوازيان لی کردن، دواچار پیغمبریش (صلی الله علیه وسلم) له گهل (نهبوبه کر)ی هاوه لیدا کۆچیان کرد.

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) خوشه ویستی و برابیه کی پتهوی له نیوان نه نصارو کۆچیره کاندای دروست کرد، تاك و مالتی خویمان به یه کتر به خشی. نه نصاره کان له مالتی خویمان نه به خشییه وه و نه یاندا به کۆچیره کان. خودای گه وره له باره ی نه نصاره کان ده فرموویت: ﴿يُجِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (٩) (الحشر).

واته: نهوانه شيان خوش ده ویت كه کۆچیان کردوه بۆ لایان و له دل و دهروونیاندا جیی هیچ جۆره حهسوودی و بهخیلیهك نایسته وه (له سهر نه وه ی كه بهشی کۆچیره ان دراوه و بهشی نهوان نه دراوه)، حهز به به خشیی ده سته و ته کان بهوان ده کهن، فهزلی نهوان ده ده ن به سهر خویندا هه رچه ند هه زارو نه داریشن، جا نه وه ی خو ی له نه فسی رهزیلی بهار تریت و زال بیت به سهریدا، نا نهوانه ههر سهر فرازن.

(روقیه) و (عوسمان کورپی عه فان) ی میردی جیگای ریتزکی زۆر بوون له م کۆچکر دنه دا، چونکه سی جار له سهریهك نیشتمان و خوشه ویسته کانیا ن به جیه پشتمبوو بۆ جیه جیکردنی فهرمانی خودای

گه‌وره، جهاد کردن بوو له پټناوی خودای گه‌وره، وه خودای گه‌وره
پاداشتی چاکه کاران له‌بیر ناکات.

پټغمبر (صلی الله علیه وسلم) له گهل (نه‌بویه کری صدیق) (خوا
لئی رازی بیت) له مه‌ککه‌وه به‌پئی که‌وتن به‌ره‌وشاری (مه‌دینه)
له‌ریگادا چورونه ناو نه‌شکه‌وتیک، بو‌خو‌حه‌شاردان له‌به‌ریبیا‌وه‌ره‌کانی
(مه‌ککه) که‌به‌دوا‌یا‌نه‌وه‌بوون. هه‌ر له‌و روزه‌دا بوو خیزانی (نه‌بویه‌کر)،
(سه‌وده‌ی کچی زومعه) وه‌فاتی کرد، یه‌که‌م ئافره‌تیک بوو له
نیمانداران دوا‌ی (خه‌دیجه) وه‌فاتی کرد.

پټغمبر (صلی الله علیه وسلم) دوا‌ی گه‌یشتن بو‌ مه‌دینه
نو‌ینه‌ریکی نارد به‌دوا‌ی که‌چه‌کانی (ئوم که‌ل‌سوم) و (فاتیمه‌)‌دا،
که‌له‌لای که‌سوکاری له‌وئی به‌جی مابوون، (نه‌بویه‌کر)‌یش (خوا لئی
رازی بیت) (عبدالله‌)‌ی کو‌پی نارد بو‌ نا‌گادار کردنه‌وه‌ی که‌سه‌کانی
و بیان‌هینی، (عه‌بدول‌لا) له‌گهل (عائیشه) خوشکی (خوا لیان رازی
بیت) کۆچیان کرد بو‌ مه‌دینه.

(روقیه) ده‌بی پشوو‌بدا

(روقیه) کۆچی دوا‌یی کردنی دایکی ، زۆر کاری تی‌ کردبوو،
وه‌کو برینیک بوو بۆی و ئازاری پئی ده‌خوارد، هیچ ده‌رمانیک
چاره‌سه‌ری نه‌ده‌کرد، نه‌وه‌بوو نه‌خۆش که‌وت و تووشی ئازاری

زۆربو. كاتيك پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بانگی ئیماندارانى
 كرد، بۇ شەركردن لەگەڵ بى باوەرانی (مەككە)دا، (عوسمانى كورپى
 عەفان) خۆى ئامادەكردو خۆى بەيەكەم سەرباز دادەنا بۆ شەركردن
 لەگەڵ ھاوەلدانەرەكان، بەلام پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)
 فەرمانى پێدا كە ئەو بەشداری شەرك نەكات بەلكو چاودێرى (روقيە)ى
 خێزانى بێت وشەونخوونى لەگەڵدا بكات. (عوسمانى كورپى عەفان)
 هیچى بۆ نەكرا تەنھا گوپرايەتلى كردنى فەرمانى پىغەمبەر(صلی اللہ
 علیہ وسلم) نەبێت.

(روقيە) رۆژ لەدواى رۆژ لاوازتر و تەنگەنەفەستەر دەبوو.
 (عوسمانى كورپى عەفان) (رەزای خواى لەسەربىت) زۆر سكى بە
 (روقيە)ى خێزانى دەسووتا و سۆزو خۆشەويستى تايەتى بۆ دەردەبەرى
 ، (روقيە) تواناو هێزى لەبەردا نەمايو، تەنھا دوعاى دەخوێندو لەبەر
 خوداى گەورە دەپارايەوه.

شەرى (بەدر) دەستى پێكرد، ھەر لەسەرەتای شەركەداو لە يەكەم
 ساتدا (عوتبەوشىيەى كورپى رەبيعە) و (وھلىدى كورپى عوتبە)
 بەدەستى شێرى خودا (ھەمزەى كورپى عبدالموتەلىب) و سوارچاكي
 موسلمانان (عەلى كورپى ئەبو تاليب) بەھاوھەيكى زۆركەم كۆژران ،
 سەرى (ئەبو جەھل) یش برا كە گەورەترین دووژمنى خودا و پىغەمبەر
 (صلی اللہ علیہ وسلم) بوو، بەدەستى (عبدالله كورپى مسعود)

کوژراو (بیلال کورپی رباح) که بانگدهری پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بوو، (نومه‌ی کورپی خه‌لف)ی کوشت.

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) په‌نای برد بۆ خودای گه‌وره که یارمه‌تیاں بدات، له‌سه‌ر که‌وتیاں، نه‌وه‌بوو، خودای گه‌وره به‌سه‌ر کردایه‌تی فریشته‌ی خوی حه‌زره‌تی جبریل هزار فریشته‌ی ره‌وانه‌کرد، بۆ یارمه‌تی موسلمانان، خودای گه‌وره له‌سوره‌تی (الأنفال) دا ده‌فرموویت: ﴿إِذْ تَسْتَفِئُونَ رَبَّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْدِفِينَ﴾ (۹) واته: (یادی نه‌و کاته بکه‌نه‌وه که له‌په‌روه‌ردگار تانه‌وه ده‌پارانه‌وهو داوای یارمه‌تیاں لی ده‌کرد، خوایش خیرا هات به‌هاناتانه‌وهو فرمووی: به‌راستی من به‌هزار فریشته‌ی تر یارمه‌تی و کۆمه‌کیتان ده‌کم به‌شوین نه‌وانی تردا.

گۆره‌پانی شه‌ر پرېبوو له‌لاشه‌ی هاوه‌لدانه‌رو و بی باوه‌پاندا، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمائی به‌نیمانداران کرد، که لاشه‌کانیان بشارنه‌وه، له‌(به‌در). کاتیک لاشه‌ی (نومه‌ی کورپی خه‌لف)یان هه‌لگرت، لاشه‌ی دارزابوو، پارچه‌پارچه‌بوو، بۆیه له‌شوینی خوی به‌جیاں هیشت و به‌ردیان له‌سه‌ر که‌له‌که‌کرد، تا لاشه‌که‌ی بزربوو. به‌لینی خودای گه‌وره دپته‌جی له‌کاتیکدا به‌لینی سه‌ر که‌وتنی به‌موسلمانان داوه، ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ

الْمُؤْمِنِينَ (٤٧) ﴿الرَّوم﴾. واته: (ئەوسا ئیتر سەرخستنی ئیمانداران به
 ئەرکی سەرشانی خۆمان زانی و سەرکەوتیمان پێ بەخشین).
 خودای گەوره به فریشتە پێرۆزەکانی یارمەتی موسلمانانی دا
 تاسەریان بخت ، لەپێش هەموو فریشتەکانیش حەزرەتی
 (جبریل)، (سەلامی خوای لەسەر).

شەڕ کۆتایی هات و تەم و مژی شەڕ نەما، پێغەمبەر و هاوێڵەکانی به
 سەرکەوتووێ گەڕانەوه، ئالای سەرکەوتن لەسەر سەریان دەشەکایەوه
 ، به هەموو دەنگی خۆیان تەکبیریان لێدەداو دەیانگوت (الله اکبر، الله
 اکبر) و سوپاسی خودای گەورەیان کرد، بۆ ئەو دەستکەوتەیی که
 خودای گەوره بەلێتی پێداوون، بەلێتی خۆی هێنایە جێ و سەرکەوتنی
 بۆ مسۆگەرکردن. دەنگی باوەڕداران به بەردهوامی دەهات و (الله
 اکبر الله اکبر) یان دەوت ، بەرهو ناو شاری (مەدینە) دەگەڕانەوه ،
 لەوکاتەدا لێوێهەکانی (روقیه)ی نازداری کچی پێغەمبەر (صلی الله علیه
 وسلم) و خێزانی (عوسمانی کۆری عەفان) (خوا لێی رازی بێت)
 شەهادەیی دەهێناو دەبێگوت: ((أشهد ألا إله إلا الله وأشهد أن محمداً
 رسول الله))، بەردهوام بوو تاكو وفاتی کردو گیانی پاکی سپارد، له
 گەڵ هاتی یەكەم مۆژدەیی سەرکەوتنی موسلمانان له شەڕی (بەدهر)،
 خاتوو (روقیه) گیانی پێرۆزی سپارده خالقی گەوره. (عوسمانی
 کۆری عەفان) بۆ ئەم خێزانە بەوه‌فاو خۆشەویست و دڵسۆزەیی

فرمیسك له چاره کانی هاته خواره وه و، ووتی: (إنا لله وإنا إليه راجعون). کاتیک (خه دیجه) ی پاک وه فاتی کرد، (روقیه) له لای دایکی نه بو، له بهر نه وه ی له (حه به شه) بو، دایکی له دووری نه و سه ری نایه وه، نه مړوش که نه و له سه ره مهر گدا بو، وه فاتی کرد وه، باو کی له لا نه. مه گهر هه موویان له رۆزی قیامت و له سه ره جهوزی که سه ره به یه ک شاد دبسه وه، به پشتیوانی خوا. وه فاتی (روقیه) له سالی دووه می کۆچی بو. (عوسمان) پرساری کرد له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پاداشتی من چیه له جهنگی به در؟! پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: تۆ به یه کیک له به شداران جهنگی (به در) داده نریت.

خاتوو / ئوم که لسوم

(رهزای خوای لهسه ر بیّت)

نوم که لسموم (رهزای خورای له سهر بیئت) کچی سییه می
 پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بوو، له (خه دیجه)، نهویش وهك
 كچه كانی تری پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له مائی پیغمبر ایه تی
 پهروه ده کرابوو، له سهر پاکی وحی او ته قواو خودا په رستی. کاتی
 پیگه یشت له لایه ن خزمه کانی بهوه خوازینی کرا، که نهو کاته هیشتا
 نایدت دانه به زیوو، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) په یامی بو
 نه هاتوو.

له غمایش کردنی ژبانی روقیه (رهزای خودای له سهر بیئت)
 تیشکمان خسته سهری بویه پیوستی به دوباره بونه وه نیه. وهك
 خوازینیان له لایه ن مامی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) (نه بو
 له هب) و (نه بو تالیب) چوونه لای پیغمبر و خوازینی (روقیه) یان
 کرد بو (عوبه) و (نوم که لسموم) بو (عوتیه) ی کورانی (نه بو له هب
). دواتریش روداوه که به رهو کوی چوو، چیان به سهر هات.

(نه بوله هب) و (نوم جه میل) تا ده هات زیاتر نازاری پیغمبر یان
 (صلی الله علیه وسلم) ده دا، به لام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)
 زیاتر موکرت ده بوو، تا ده هات به هیتر ده بوو، له بانگه وازه که یدا.
 دواتر بانگه وازه که ی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) سهر که وت
 هر چه ند نمونده ی وهك (نه بوله هب و نوم جه میل و نه بو جهل)

ته گهره یان ده خسته سهر ریځگای بانگه وازه کسې بز نه ووی
سهر نه کویت.

نه و که سانه ی که له ره جته ی خودای گه وړه بی بهش کرابوون،
همر دهم خمریکې نازاوه نانه ووه دوزمنایه تی پیغه مبر (صلی الله علیه
وسلم) بوون، جوړه ها نه خشه و پیلانی پسیان داده نا له دزایه تی
پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم).

(نه بو له هه ب) به (عوتیه) ی کوړی گوت: روت له من حرام
بی تا نه چی په لای (محمد) و که چه کسې ته لاق نه ده ی.

پیش نه ویش (عوتیه) کوړی نار دبوو، بو ته لاق دانی (روقیه)،
(عوتیه) له سهر قسه ی بابی و دایکی هه لسا چووه لای
پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) که خه لکی له چواره وری بو، پی
وت: نه و که چه که تم ته لاق داو، کوړر ده که م به دینه کسې تو، وازم له
که چه که ت هینا، نه منت خوښ بو و نه منیش توښ خوښ ده و، پاشان
په لاماری پیغه مبر ی داو کراسه کسې دراندو له بهری کرده ووه نفی لی
ی کرد.

پیغه مبریش (صلی الله علیه وسلم) بهرامبر به و کرده ووی دوعای
لی کردو فرمووی: (اللهم سلط علیه کلباً من کلابک).

واته: ((خودایه سه گیک له سه گه کانی خۆتی به سهردا زال بکه)).
 (ئه بو تالیب) لهوئ بوو، ئهم دوعا یه یی ناخۆش بوو، زانی دوعا که ی
 قه بوله، به یتغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) ووت: چیت کرد؟!
 ئینجا (عوتیه) گهراپه وه لای باوکی، باوکی لینی پرسی: عوتیه
 چیت کرد؟

ئهویش رووداوه که ی بو باوکی گهراپه وه، که چی به یتغه مبه
 (صلی الله علیه وسلم) کردووه و ئوم که لسمو کیچی ته لاق داوه.
 ئه بوله هه ب ووتی: ئه و چۆن وه لامی دایه وه؟
 عوتیه ووتی: دوعا ی لی کردم و وتی: ((خودایه سه گیک له
 سه گه کانی خۆتی به سهردا زال بکه)).

باوکی ووتی: کوپم باوه پت به دوعا ی (محمد) نه ییت. (ئه بو
 له هه ب) و ژنه که ی هه رچهنده زۆر تر ترسان له م دوعا یه ی یتغه مبه
 (صلی الله علیه وسلم) به لام به سه ر خۆیان نه هیتا.

(ئه بوله هه ب) و (عوتیه) ی کوپی له سه ر سه فه ربوون، له گه
 کاروانچه کانی تر که وته ری به ره و (شام)، له ریگادا لایاندا شویتیک،
 (راهیبیک) سه ره رشتی ئه و شوینه ی ده کرد، راهیبه که چو وه لایان و
 پی گوتن ئه م شوینه درنده ی زۆری لی یه، له (شیرو که متیار) ناگاتان
 له خۆتان ییت، (ئه بوله هه ب) ترسی دوعا که ی یتغه مبهری (صلی الله
 علیه وسلم) هه ره بوو، کاتی نوستن شویتیکی به رزیان بو (عوتیه)

راخست. شەو شىزېڭ ھات، يەك يەك بۆنى كىردن، تا گەيشتە
(عوتەيە) دا يە بەر كەلەو چىنۆكان تاكو كوشتى.

ھەندىك دەگىرنەو: شىزەكە (عوتەيە) ى بردو سەرى شكاند،
كاتى گەيشتە لاي دواھەناسەى داو ووتى: ئەى قورپ بەسەر دا يە،
بەم خودايە ئەمە دوغاي (مھمد) بوو كارى لى كىردم، ئەو لە (مەككە)
و من لە (شام).

(ئەبولەھەب) ھەستى كىرد ئەويش لە دوغاكەى پىغەمبەر (صلى الله
عليه وسلم) رىزگارى نايىت، بە تايەت كە رووداوى كورەكەى
بەچاوى خۆى يىنى، بەلام ھىشتا ھەر موستلمان نەبوو، بەردەوام بوو
لەسەر كەللە رەقىەكەى.

ئەم كارە چەپەلەى (ئەبولەھەب و ئوم جەمىل) كە لەگەن
كورەكانيان ئەنجامياندا بە سوكا يەتى كىردن بە پىغەمبەر (صلى الله عليه
وسلم) تەلاقدانى كچەكانى (ئوم كەلسوم و روقىە) ئازارىكى زۆرى
پىغەمبەريان (صلى الله عليه وسلم) دا. ئەم ئازارە نەك ھەر بۆ
پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بوو، بەلكو بۆ گشت ئەندامانى
خىزانەكەيان ناخۆش بوو، بە تايەتەش بۆ پىغەمبەر (صلى الله عليه
وسلم) و (خەدىجە) ى خىزانى ، ئازارى زۆرىش بۆ (ئوم كەلسوم) و
(روقىە) بوو.

(ئوم كەلسوم) دواى ئەوھى خۆى و (روقىھ) ى خوشكى لەلايەن
 نامۇزايەكانيان تەلاق دران، زۆر دل تەنگ بوو، دواتر (روقىھ) مېردى
 كرد بە (نىمامى عوسمان) ولە گەل كۆچەريەكان چوو بۆ (حەبەشە)
 ،(ئوم كەلسوم) لەلاى داىك وخوشكە بچوكەكەى (فاتىمە) مايەوھ
 ودواتر لە گەل باوكى بە رېزى وگشت موسلمانەكان كەوتە بەر
 شالارى دېندانەى ھاوھلەندەرەكان، رۆژانە ئاگاردارى ئازارو
 ئەشكەنجەدانى خوشك وبرا موسلمانەكانى بوو، لەو لاشەوھ داىكى
 ھىدى ھىدى بارى تەندروسى خراب دەبوو، ئەويش خزمەتى دەکرد ،
 دەويست ئەو خزمەتكردەنى(روقىھ) بۆ داىكى دەيكرد، ئەو پېرى
 بكاتەوھ.بە تايبەت لە دولى (ئەبو تالىب) . داىكى بارى تەندروسى
 خراب بوو، ئەو كچە خۆ راگر وئارامگرە رۆژانە پېشواى لە باوكى
 دەکرد وخزمەتى داىك وخوشكە بچوكە نازدارەكەى دەکرد.

لەكاتى كۆچى دواى داىكە بەرپۆر وپ سۆزەكەى نامادە بوو، جگە
 لەوھى ھەر چەند جارى باوكى بۆ گەياندى پەيامى خودا دەردەچوو،
 ئەو دلە خورپەى دەگرت و دەستى بە دوعاو نزا دەکرد تاوھكر خوداى
 گەورە باوكى سەر كەوتوو بكات وپپاريزت.

ئەوھ بوو داىكى وەفاتى كرد و(روقىھ)ش لەلايان نەبوو، ئەويش
 فرمىسكەكانى دەباراندو سوپاسى خوداى دەکرد. (روقىھ)كاتى ھاتەوھ
 فرمىسكيان داباراند جاريكى تر لەگەل خوشكە كۆچ بەرەكەيان

کۆبونهوه وزهینه‌بیش هه‌رده‌م سه‌ردانی ده‌کردن ، جا چۆن وانا‌که‌ن
له‌کاتێک په‌روه‌رده‌ی ده‌ستی پێغه‌مبه‌ری خودان و‌قورئان له‌ مالتی نه‌وان
داده‌به‌زیتن...!!

شو‌کردنی (ئوم که‌لسوم) به‌ (عوسمان کورپی عه‌فان)

پاش شه‌ری (به‌در) می‌ردی (حه‌فسه‌) ی کچی (عومهری کورپی
خه‌تاب) (خوا لی‌ان رازی بی‌ت) که‌ ناوی (خه‌نیس کورپی حوزافه‌)
بوو، پاش برینداری له‌ شه‌ره‌که‌دا، کۆچی دوا‌یی کرد.
دواتر عومهری کورپی خه‌تاب که‌ (حه‌فسه‌) ی کچی یی‌وه‌ژن بۆوه،
چوه‌ لای (ئه‌بو به‌کرو عوسمانی کورپی عه‌فان) بۆ نه‌وه‌ی که‌چه‌که‌ی
بخوازن.

به‌لام (عوسمانی کورپی عه‌فان) خوا لی‌ی رازی بی‌ت، وه‌لامی
(عومهری کورپی خه‌تاب) ی نه‌دایه‌وه، که‌ (حه‌فسه‌) ی ده‌وی یاخود نا،
(ئه‌بو هوره‌یره‌) ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ت ده‌فه‌رموو‌یت: کاتی (روقیه‌)
کۆچی دوا‌یی کرد، (عوسمانی کورپی عه‌فان) گریا، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله
عليه وسلم) فه‌رمووی: بۆ ده‌گری؟

(عوسمان) له‌ وه‌لامدا وتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ تۆ دوور ده‌که‌ومه‌وه‌و
تازه له‌ تۆ داده‌به‌رپیم، واته‌: (له‌ زاوا‌یه‌تی تۆ).

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمودی: (جبریل - علیه السلام) پتی را گویاندم که به فرمانی خوی گه وره، خوشکه کی له تو ماره بکهم. ههروه ها ده گیرنه وه: که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمودیه تی: "نیگام له ناسمان بۆ هاتۆته خواره وه، که (نوم کهلسوم) بدهم به (عوسمان).

هاوسه رگری (نیمامی عوسمان) و (نوم کهلسوم) ده گیرته وه بۆ سالتی (۳) ی کۆچی. به فرمانی خودای پهروه دگار (نیمامی عوسمان) بوو به میردی (نوم کهلسوم).

(نیمامی عوسمان) توانی قورئان کۆ بکاته وه و، بیری (معونه) ی کپی و تهرخانی کرد بۆ موسلمانان به بی بهرامبه ر، نوینه ری پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بوو، له ناشتوو نه وه ی (خوده ییه) (صلح الحدییه) و، یارمه تی موسلمانانی زور ده دا، زۆر کاری تری نه بجامدا وه. خۆشه ویست بوو له ناو قوره ی شه کاند، بۆیه قوره ی شه کان نه یان ووت: (حبك والرحمن.. حب قریش وعثمان). وه به (ذا النورین) ناسرابوو، چونکه دوو کچی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) هاوسه ری بوون، له دوو کۆچکردندا به شداری کردبوو، نوێزی له دوو قبیله دا کردبوو.

(نوم کهلسوم) چوو له لای پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) و وتی: میردی فاتیمه باشه ره له میردی من واته: (نیمامی عه لی).

پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) پټی فېرموو ((خوداو پښه مېری
 خوښ دهوئ، خوداو پښه مېریش نه ویان خوښ دهوئ)). (نوم
 که لسوم) به باوکی ووت: میردی من خوداو پښه مېری خوښ دهوئ
 و خوداو پښه مېریش نه ویان خوښ دهوئ؟

پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) فېرمووی: ((به لئ، زیاتر نه گهر
 چو ویت به هشت، ینجا شوینی میردی خوټ (عوسمان) ده زانی، که
 هیچ هاو له لیکي من نه شو یندیان نه، که نه وهیه تی، جا (نوم
 که لسوم) کچم چیت له وه باشر دهوئ؟ بؤ نه وه بخته وه ریه ی که
 به ده سته یناوه)).

دل باشی و کاره چاکه کانی (عوسمان) خوا لینی رازی بیت، مروؤ
 سه رسام ده کات، له گوټر ایه لئ یه کانی بؤ داوا کاریه کانی خوداو
 پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) زور ملکه چی داخوازی وفه رمانه کانی
 خوداو پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) بوو، زور بیري خودای
 گه وره ی ده کردو قورنانی ده خویند، نه وهنده ره وشتی جوان و باشی
 هه بوو، نه گهر له بهر نه وهی (روقیه و نوم که لسوم) ی کچی پښه مېری
 (صلی الله علیه وسلم) له لاهووه، ناریان لیتاوه (ذي النورین)، نه ی
 چنده نور چاوه پټی ده کات له به هشتدا.

(نوم کهلسوم) له شهري (فتح الفتوح) له رزگارکردنی شاری مهکهکه دا چاوی گمش بووه وه به دیتنی باوکی، که بینی (بتهکان) دهشکیتنی تاکر (کهعبه) ی پیروز پاک بکاته وه له هاوبهشی بی باوه پړاندا.

وهفاتی (نوم کهلسوم)

(خوالنی رازی بیت)

پاش تهمه نیکي پر تهقواو خودا پهرستی، (نوم کهلسوم) نهخوښ کهوت، له مانگی (شعبان) ی سالی (۹) ی کوچیدا، نهخوښه کهی هراسانی کرد، له ناو جیدا کهوت، نهخوښه کهی توندو نازارداربوو، بهلام لیوه کانی هر به یادی (خودا) دهجولانده وه.

بهم نهخوښه ی گوتی له دهنگی بیلال بوو، بانگی بهیانی دا، (عوسمان) ی میړدی نهی دهویست جینی بهیلتی، بهلام خودای گه وره بانگی دهکات بو نویژ، به چاویکی سۆزو بهزه یی یوه تهماشای (نوم کهلسوم) ی کرد، ئینجا بو نویژی بهیانی کهوته پری.

(نوم عیداش) گوتی له هه ناسه کانی کوتایی بوو، بهره و مهرگ نزیك ده بۆوه، ناردی بهدوای (عوسمان) ی میړدی و پتی راگیانده که بیتوه. (عوسمانی کوری عفان) له مزگهوت گهراپه وه، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له گهلی دابوو، له گهل (نهبو به کرو عومهر و عهلی) وهندیکی تر له یاوه رانی (رهزای خودایان له سهر بیت).

(نوم که ل سوم) فرمیسکه کانی ده هاته خواره وه، هیچ قسه به کی نه ده کرد، تنها نهو وشانه ی دهرده بری که تنیا خودای گه وره لیی رازی بیت، له کاتی سهره مهرگ نهم چهند ئافره ته له لای بوون، (نه سمای کچی عومه یس) و خیزانی (نه بو به کر) و (سه فیه ی کچی عه بدولمه لیه لیب) و (فاتیمه ی خوشکی) هتد، چاودیری یان ده کرد وله دیاری دانیشتبوون.

هه ناسه برکه ی پی که وتبوو، به ره و مهرگ نزیك ده بووه، تا کو بهم جوړه گیانی پاکی سپارد، ناماده بووان دو عایان بو ده خویندو فرمیسکیان بو ی رشت، له (به قیغ) دا شار دیانه وه.

شمش سال ته مه نی هاوسه ریتی له گه ل نیمامی عوسمان به سهر برد.

خاتوو فاتیمه

(رهزای خوای لهسه‌ر بیټ)

فاتیمه کچی چواره می پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) بوو نهویش
 وه کو خوشکه کانی تری له خه دیمجهی خیزانی پیغمبره (صلی الله
 علیه وسلم).

(نیمای زهه بی) له زیاننامه ی پیغمبردا (صلی الله علیه وسلم)
 دهلی: (فاتیمه له پیش (بعثه) واته (بهر له دابه زینی نیگا) به ماوه یه کی
 کم له دایک بوو، له شاری (مه ککه) دا. وه لهریوایه تیکی تر دا هاتوره،
 دهلی: سالتیک دوا ی دابه زینی پیام له دایک بووه، واته: نه وکاته تمه منی
 پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) (۱۴) سال بوو.

(نبن حه جهر) دهلیت: بویه نازناوی ((الزهراء)) ی پی به خشرا،
 چونکه پهروه ده کرا به پهروه ده کردنیکی موسلمانانه، وه پاکی
 له دایکی وه رگرت، وه پهروه ده کراو به خپو کرا له سهر سیفات و
 ره شتیکی بهرز له لایه ن دایک و باوکی یه وه، له گشت بواره کاند
 شته کانی به باشی فی کرا، نه مه شتیکی سهر سوپه نهر نه که مندالتیک
 له باوکیکی وه کو پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) و له دایکیکی
 وه کو (خه دیمجه) بیت وله لای نه وان گه شهی کردیت، له کاتیکدا نه م
 دایک وباوکه پیشه وای پاکی و ره وشت بهرزی بوون، بویه خوای
 گه وره ده فرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن
 كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (۲۱) سوره تی
 (الاحزاب). واته: (سویند به خوا به راستی له پیغمبری خوا دا

چاكتىزىن غوونەى تەوار و رىك و پىك ھەيە تا چاوى لى بىكەن و شوپنى
بىكەن، بەتايەت بۆ ئەو كەسانەى رەزامەندى خويان مەبەستە،
سەرفىرازى قىامەت ئاواتيانە، ھەمىشە بەردەوام يادى خودا بەزۆرى
ئەنجام دەدەن و زمانيان پاراۋە بەيادى ئەو).

ئەو ئەو ھەمان بۆ دەسەلىتى كە ھەرچوار كىچى پىغەمبەر (صلى الله
عليه وسلم) بەر لە پىغەمبەرايەتى لە داىك بوپنە وئامادەى دابەزىنى
نىگا بوپنە.

فاتىمە كىچىكى زۆر زىرەك بوو، مېشكىنى فراۋان و بىرىكى تىزى
ھەبوو، ئازاۋ بوپىر بوو، چونكە لە گەل ھەقدا بوو، بەرەۋىشتە باشەكانى
ناسراۋو.

يارمەتىدانى فاتىمە بۆ باۋكى :

كاتىك پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) نىگاي (وحى) بۆ ھاتە
خوارەۋە، فاتىمە تەمەنى (۵) سال بوو، لە گەل داىكىدا بەرەنگارى
ھەموو ئەو ناخۇشيانە دەبۆۋە كە دەھاتە سەر رىنگايان، دەيزانى
ئامانەتلىكى گەۋرە لە سەر شانيانە، لە گەل ئەۋەى بەتەمن بچوك بوو
بەلام تۈانى ھەموو دوۋژمنەكانى باۋكى بناسى. زۆر بەھىزبوو، بەرامبەر
ئەو كۆسپ و تەگەرەنەى دەھاتنە سەر رىنگايان، بە ۋرەيەكى بەرزەۋە

بهر هنگاريان ده بروه وه، ملکه چي کوفر نه ده بوو، سوجه دی تهنه بۆ
 خودای گه وره ده برد. له و کاته دا چهندان سوکایه تی وکاری نارېک
 وکرده وهی ناشیرین بهرام بهر باوکی و خانه واده ی ته نجام دهدرا. بۆ
 نموونه: (ئه بو جهل) له گه ل کۆمه له که ی که کافرو بی بروا بوون،
 دوو جار جوړېک له جوړه کانی سوکایه تی بهرام بهر به پتغه مبه ر (صلی
 الله علیه وسلم) ته نجامیاندا نه ویش شتی پیسیان ده هیئاو ده یان خسته
 سه ر شان و پستی پتغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له کاتی نو یژکردن
 و له سوجه دا. دوو جار هه لسان بهم کاره ناشیرین و نارېکه ی دوو
 له خو و ره وشتی مرؤفایه تی، پاشان گاته شیان به پتغه مبه ری پتشه و
 ده کرد. هه ردو و جار (فاتیمه) به گریان باوکی ناگادار ده کرده وه، که
 ده سته و تاخی (ئه بو جهل) ته م کاره پیسه یان له دژی باوکی کردو وه،
 بهرگری له باوکی ده کردو به ده سته کانی پیساییه کانی له سه ر پستی
 باوکیدا لاده بردو سه رشانی باوکی خاوین ده کرده وه، و قسه ی
 ناشیرینی به و که سه ده گووت که بهم کاره پیسه هه لسا وه و سوکایه تی
 به باوکی کردو وه. پتغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کاتی له نو یژ
 ده بۆوه ده یفه رموو: ((اللهم عليك بقريش.. ثلاث مرات _ اللهم
 عليك بأبي جهل بن هشام، وشيبة بن ربيعة وعتبة بن ربيعة، وعقبة بن
 معط)).

جاریکیان فاتیمة خۆی گۆنی لیوو که ده یانیوست له پیغمبهر
(صلی الله علیه وسلم) بدەن، فاتیمة بە گریان گهرایهوه مالهوه
به باوکی ووت: ده یانهوێت بئکوژن.

پیغمبهریش (صلی الله علیه وسلم) پێی ووت: (کچم مه گری
خودای گهوره ریگایان ئی ده گری).

پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) گهورهترین و بهێزترین بیروباوهری
به خودای گهوره ههبرو، یاسایه کهش وایه ههر کهسی له گهڵ خودای
گهوره بی، خودای مهزن پارێزگاری ئی ده کاو پشتیوانی ده بی، ههر
که سیکیش له گهڵ خودای گهوره بی نابیست بهرسی و دلتەنگ بی
وچۆک دابدات.

فاتیمة بهم وهلامانهی باوکی دڤۆش بوو، بهیری هاتهوه
باوکی پیغمبهری خودایه، چونکه مرۆ له کاتی ناخۆشی تهنگاو
ده بیست و زۆر جار شت له یاد ده کات له ژێر فشاردا به لام کاتیکی
پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) قسهی ده کرد نهوه جاریکی تر وشیار
ده بویهوه، کاریکی سروشتیشه به ناخۆشی یه کانی باوکی دلتەنگ
ده بوو، چونکه مرۆقه و مه عصوم نیه تهنیا که سیکێ به پێزی خودا
پهرسته. (فاتیمة) گه لێک نازدار بوو، وهک گول پاک و بۆندار بوو،
دلّه ناسکه به چکۆلانه کهی زۆر جار بهرگی نهو سوکایهتی پیکردنه ی
نه ده گرت که بهرامبهر باوک و کهس وکاره کهی ده کرا، ناچار په نای

بۆ گریان دهبرد. ههروهك ده گێر نهوه: جارێكیان (فاتیمه) له رینگا
 بههوه مان ده گه پرایهوه، (ئهبو جههل) شهڕی پێی فروشت و قسهی پێی
 گوت، فاتیمهش به گریان روشت تا گه یشته (ئهبو سوفیان) که هیشتا
 موسلمان نه بوو بوو، (فاتیمه) پێی را گه یاند (ئهبو جههل) نهم کرداره
 ناشیرینهی کردووه، (ئهبو سوفیان) تهحه مولی نه کرد که بهم شیوهیه
 ههلسوکهوت له گه ن نهم کچه بهجوو که بکریت و، قسهی ناشیرینی پێی
 بگوتری، چوو له پیش چاوی (فاتیمه) قسهی به (ئهبو جههل) ووت.
 بهم قسه پێگوتنهی (ئهبو جههل) به (فاطمه) ابوسوفیانی زۆر
 نارێحهت و تووره کرد. (فاتیمه) کاتی گه پرایهوه لای باوکی نهم
 رووداوهی بۆ باوکی گێر پرایهوه که (ئهبو سوفیان) بهرگری ئی کردووه و
 قسهی به (ئهبو جههل) گووتووه، پێغه مبههر (صلی الله علیه وسلم)
 فرموی: ((اللهم لاتنسها لأبی سوفیان)). واته: خودایه نهم کردهوهی
 (ئهبو سوفیان) له بیر مه که. خودای گهوره داواکهی پێغه مبههری (صلی
 الله علیه وسلم) قهبول کردوو سینگێ ئه بوسوفیانی پاک کردهو
 له گومان و دوو دلتی، (ئهبو سوفیان) دواتر هاته ناو ئیسلام، دلتی به
 باوه رووناک بویهوه، شرک و تاریکی له ناو دلتی (ئهبو سوفیان) نه ما.
 فاتیمه هه رچهند نهو کاته بهجوو بوو، بهلام خاوهنی بیرو باوهڕپێکی
 گهوره به هیزبوو، مێشکێکی فراوانی هه بوو، له هه موو نهو کۆسپ و

ته گه رانه‌ی دههاتنه سهر رینگای بارکی. فاتیمه له گه ل باوکیدا بوو و پشتگیری لی ده کرد، بویه کافره کان زور رقیان لی ده بویه.

پاش هه لگرتی ئابلوقه له سهر پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و موسلمانان، (نه بو تالیب) ی مامی پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کۆچی دوا‌یی کرد، که هه‌رده‌م پالپشتی به‌هیزی پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بوو، به هه‌موو جوړیک یارمه‌تی و پشتگیری ده کرد.

به مردنی (نه بو تالیب) پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زور خه‌مبار بوو، دوا‌ی (۳) رۆژ (خه‌دیجه) ش به نه‌خۆشی کۆچی دوا‌یی کرد، پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و فاتیمه و خوشکه‌کانی زور خه‌مبار بوون به‌مردنی نهم دووه، به‌تایبه‌تی که (روقیه) ی خوشکیان کۆچی کردبوو و له‌کاتی مردنی دایکی ناماده نه‌بوو، وه‌فاتی (خه‌دیجه) کۆسپینکی گه‌وره‌ی خسته ناو خیزانی پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، بروادارانیش به‌شداری نهم خه‌مه گه‌وره‌یه بوون، بویه نهم سالتیه‌یان ناو نا سالتی خه‌مباری (عام الحزن).

پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زور خه‌مبار بوو له‌بهر نه‌وه‌ی نهم دووه زور یارمه‌تیان ده‌دا به به‌رده‌وامی، به‌تایبه‌تی (خه‌دیجه) هه‌ر له‌سهره‌تای هاوسهریتی یه‌وه به به‌رده‌وامی یارمه‌تی ده‌داو زور وه‌فادار بوو بۆی.

پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دوو کچە کە ی (ئوم کرلسم) و
 (فاتیمە) ی بە جێھێشت و رویشت بۆ (تائیف). کاتیک گەیشتە (تائیف)
 خەڵکە کە ی لە جیاتی بە دەم بانگەوازیە کە ی بچن و موسلمان بن، بە
 پێچەوانە ی بانگەوازیە کە ی جولانەو، زۆر بە ناشیرینی هەلسوکه‌وتیان
 بەرامبەری کرد، هەرەشیان لێ کردو ئیھانەیان کرد، بە مندا لان بەرد
 بارانیان کردو برینداریان کردو لەوێدا دەریان کرد.

پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەوێ گەرایەو، بۆ شاری
 (مەککە) بۆ لای خاوخێزان و ئیمانداران، بەلام بێ هیوا نەبوو لە
 رەحمەتی خوای گەورە، پاش ئەم هەموو ناخۆشیانە ی هاتنە سەر ریگای.
 دوا ی ئەو ناخۆشیانە خوای گەورە دلتی پێغه‌مبەری (صلی اللہ علیہ
 وسلم) خۆش کرد، (فاتیمە) بە دل خۆشبوونی باوکی ئەویش دل
 خۆش بوو، ئەویش هەواڵ و دەنگ و باسی (مەدینە) بوو، ئەو
 خەڵکانە ی لە (مەدینە) دەھاتن بۆ (مەککە) بە پێغه‌مبەریان (صلی اللہ
 علیہ وسلم) رادە گەیاند: کە خەڵکانیک لە (مەدینە) ئیمانیان بەتۆ
 هێناو و دەیانەوێ بێتە ناو ئایینی ئیسلام.

پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمانی بە (موسەبی کوری
 عومەیر) کرد، کە بچێ بۆ شاری (مەدینە) تاکو ئیسلام بۆ خەڵکی
 (مەدینە) روشن بکاتەو و پێیان رابگەیەنێت و قورئانیان لێربکات.

(موسەب) دواى ئەرهى مارەيەك لای ئیماندارەکانى (مەدینە) مایەو، گەراپەو شارى (مەككە) و لای پىغەمبەرى (صلی اللہ علیہ وسلم) بە پىغەمبەرى (صلی اللہ علیہ وسلم) راگەياندا كەوا ئیماندارەکانى شارى مەدینە دەیانەوئىت چاویان بە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بکەوئىت، لەکاتى حەجدا. (کچەکانى پىغەمبەر) زۆر دلیان خوش بوو، بەوہى کۆمەلە کەسێک لە (مەدینە) ھاتوونەتە ناو ئایىنى پىرۆزى ئىسلامەو. چونکە ئەو کاتە سەرەتای ئایىنى پىرۆزى ئىسلام بوو، ژمارەى مۆسڵمانان زۆر کەم بوون و لە نازارو ئەشکەنجەدا دەژيان بەدەست کافرەکان، ژيان و دونيان زۆر لى تەسک بپۆو، جا تاکە کەسێکیش کە مۆسڵمان دەبوو، بۆ مۆسڵمانان دلتەوايى و سەرفرازی بوو، چ جاي ژمارەيەك لە شارێكى تردا مۆسڵمان بن، دەرگای شارێكى تریان بۆ والا بوو و پشٹیوانیان زیاتر بوو، کەواتە دەتوانن نازارو ئەشکەنجە جى بهێلن و بچن بۆ ئەوێ کە شارێكى نزیکى شارەکەى خۆیانە، ھەر وایش بوو، دواتر پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و مۆسڵمانان شارى (مەككە) یان جى ھېشت و چوون بۆ (مەدینە). لە (مەدینە) ئىسلام گەشەى زۆرى کرد، مۆسڵمانان توانیان لەوێ دەولەت دروست بکەن و ھەناسەپەکی بەختەوہرى بکێشن، جا بۆیە (فاتیمە) و خوشکەکانى زۆر دلتخۆش بوون، بە تايبەت کە بارکیشیان زۆر دلتخۆشە جا کچیکى وەك

(فاتیمه) (رهزای خودای له سهر بیت) په‌روه‌ده‌ی نه‌و باوکه مه‌زن و به‌رېزه بیت ده‌بی چ جوړه نه‌خلاق و ټیگه‌بشتن و دیدکی هه‌بیت بو رووداو پیشینه‌کان، له‌به‌رته‌وه‌ی نه‌و کاته ژماره‌ی موسلمان کهم بوو، تنها له‌شاری مه‌ککش بوون، جا چهند که‌سیک موسلمان ببن به‌تایه‌تی له‌شاریکی ترډا، پشتیوانی بوونیکی باشه بو بانگه‌وازی ئیسلامی، له‌کاتیک بیان‌ه‌وی نه‌م شاره پر له‌سته‌م‌کاره یه جیهیلن و بچنه شاریکی تر، که موسلمان‌ی خاوه‌ن هه‌لو‌یست و خودا ویستی لی یه ، بو نه‌وان جیگای حه‌وانه‌وه‌یه.

به‌تایه‌ت هه‌ول و کوشش کردن له‌پټاو ناینیکدا که ناینی خودای په‌روه‌دگاره و هه‌ر خویشی پارټزگاری لی ده‌کات.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (آل عمران: ۱۹) واته: ((به راستی دین و ناینی په‌سند لای خوا‌ته‌ن‌ها ناینی ئیسلامه)).

خوا‌ی گه‌وره له‌نایه‌تیکي ترډا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران) واته: جا نه‌وه‌ی بیجگه له ناینی ئیسلام په‌پړه‌وی هه‌ر ناینیکی تر بکات، لینی وه‌رناگیریت، له قیامه‌تیشدا له خه‌ساره‌ته‌ندو زه‌ره‌مه‌ندانه.

کاتی موسلمانان له (مهککه) وه بۆ (مهدينه) کۆچيان کرد
 ههنديک له قوريشيهکان نازاری (فاتيمه و ئوم کهلسوم) ياندا، يهکک
 لهوان (الخويرث بن نقيد) بو رۆو، که لهسەر حوشهکانيان (فاتيمه و
 ئوم کهلسوم) ی فرېدايه خوارهوهو بهسەر زهوی کهوتن.

خودای گهوره رق وتوپی لهم پياوه گرت.

دواتر (فاتيمه و ئوم کهلسوم) گهيشته باوکیان و نهبو بهکری
 هاوهلی، نهوانیش پيشوازيان لی کردن. دهبی لیڕانه شتیک بێتینه بهر
 چاومان نهویش ههلوئستی پێغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) وهک
 سه رکرده بیری ده کردهوه و نهو هاش ههنگاوی ده هاویشته نه گهر نا
 چۆن کهچهکانی له مهککه بهجی دههیلی له ژیر دهستی نهو
 هاوهلدانهرو ستهمکارانه، بهلام بۆ پێغه مبهر (صلی الله علیه وسلم)
 ههموو ئيمانداران مندال و کچی نهون.

(الخويرث) پياویکی پيس و ستهمکار بوو، (البلاذري) دهلیت:
 کاتیک پێغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له (مهککه) بوو، نه م کافره
 (الخويرث) زۆر قسهی ناشیرین و نارپکی به پێغه مبهر (صلی الله علیه
 وسلم) دهوت و نازاری دهدا، لهروژی رزگار کردنی شاری (مهککه)
 (الخويرث) ههلات و له (مهککه) چوو دهوی، (ئيمامی عدلی) کهوته
 دواي تاکو کوشتی.

پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) له کاتي رزگار کړنی شاری
 (مه ککه) دا فەرمانی دا شەش (۶) کەس بکوژن، یه کيک له وانه
 (الحویرث) بوو.

شوکردنی (فاتیمه)

نیمامی تېهری له کتیبی (ذخائر الصبا في مناقب ذوي القربى)
 ده فەر مویت: له (نه نس کورې مالیک) (ره زای خوای له سهر بیت)،
 گوئی لی بوو فەر موو یه تی: پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) فەر مووی:
 ((خودای گه وړه له ریځای جو پرائیله وه فەرمانی پښکړ دووم، که
 فاتیمه) له (عہلی) ماره بکهم)). نهو کات تهمه نی فاتیمه ۱۸ سال
 بوو. وه له ریوایه تیکی ترهاتووه ده لی: نهو کاته ی (فاتیمه) شوی
 کرد تهمه نی (۱۵) سال و (۵) مانگ بوو، وه عہلی هاوسه ری تهمه نی
 (۲۹) و (۵) مانگ بوو. وه شوکردنه کھی دوا ی شه ری (نوحه) بوو.

پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) به (نه نس کورې مالیک) ی
 فەر موو: ((پرې نهو هاوہ لانہم بؤ بانگ بکه (نه بو به کری صدیق) و
 (عومہ ری کورې خه تاب) و (عوسمانی کورې عہ فان) و (عبدالرحمن
 کورې عہ وف) (تہ لہ) و (زوبہ ری،)) (عہلی کورې نه بو تالیب)
 له وی نه بوو، بؤ یه پښه مېر (صلی الله علیه وسلم)
 فەر مووی: ((خودای گه وړه فەرمانی پښکړ دووم که (فاتیمه) بدهم به

(عهلی) و ماره‌یه‌که‌ی (٤٠٠) مسقال زیو بیت، نه‌گهر عهلی رازی
 بیت)) له‌دوایدا نیمای عهلی هاته‌وه‌و پیکه‌نی، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله
 علیه وسلم) پیکه‌نی و فهرمووی: (فاتیمه) ت لی ماره ده‌کم به
 (٤٠٠) مسقال زیو، نه‌گهر رازی بیت؟))

نه‌وه‌بوو (نیمای عهلی) رازی بوو. ئەم خوازینی و ماره‌کردنه‌له
 سالی دووهمی کوچی بوو، له‌دوا‌ی جهنگی به‌در.

نیمای عهلی (ره‌زای خوا‌ی له‌سه‌ربیت) خۆشی ئەم روودا‌ی
 ماره‌کردنه‌ده‌گیرته‌وه. ده‌لتیت: فاتیمه‌له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ر (صلی الله
 علیه وسلم) دیاری کرا، خزمه‌تکاریکم وتی: ئەزانی فاتیمه‌له‌لایه‌ن
 پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌دیاری کراوه؟ ده‌لتی وتم: نه‌مزانیه، وتی: به‌لتی
 دیاری کردووه، بۆ ناچیت بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه
 وسلم) و دا‌وای بکه‌یت، لیت ماره‌بکات، عه‌لی (ره‌زای خوا‌ی
 له‌سه‌ربیت) ده‌لتیت: وتم هیچ شتی‌کم هه‌یه، تا ژنی پی‌بینم؟ نه‌و
 خزمه‌تکاره‌وتی: کو‌ره‌برۆ نه‌گهر به‌چی ته‌دات، ده‌لتی: وه‌لاهی
 له‌کو‌لت نه‌بو‌وه‌و هه‌ر دا‌وای لی ده‌کردم که‌برۆم، تا رویشتم بۆ لای
 پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) له‌به‌رده‌ستیدا دانیشتم و ناره‌قه‌یه‌کی
 زۆرم کردو سوتند به‌خوا له‌به‌ر هه‌یه‌تی هیچم بۆ نه‌وترا پیغه‌مبه‌ری خوا
 (صلی الله علیه وسلم) پی‌وتم: ((کاریکت هه‌بوو هاتی؟ پی‌وستی
 یه‌کت هه‌بوو؟)) منیش هه‌ر بی ده‌نگ بروم، فهرمووی: ((له‌وانه‌یه‌بۆ

داواکردنی فاتیمه هاتیی؟)) وتم: به‌لتی، نه‌ویش فهرمووی: ((وهل عندك من شی و تستحلها)) واته: هیچت هه‌یه له ماره‌یه که‌یدا بیده‌یت؟. وتم: نه‌خیژ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((نه‌ی نه‌و درعه‌ت چی لیته‌ات که‌دام پیّت؟ سویتد به‌وه‌ی که‌ گیانی منی به‌ده‌سته، نه‌و درعه (٤٠٠) درهم ده‌کات)).

وتم: ماومه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((قد زوجتکما، فابعث الیها بها فاستحلها)) واته: ده‌ی له‌سه‌ر نه‌و درعه ماره‌م بری بۆت و تۆش بۆی بنیره، نه‌وه ماره‌یی (فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)).

بوو. له‌ریوایه‌تیک‌ی شیعه‌کاندا هاتووه، که‌ ئیمام‌ی عه‌لی (ره‌زای خوای له‌سه‌رب‌یت) فهرموویه‌تی: درعه‌که‌م هه‌ل‌گرتوو به‌ مه‌به‌ستی فروشتنی رینگه‌ی بازارم گرت‌ه به‌رو فروشتم به‌ (عوسمانی کور‌ی عه‌فان) به‌ چوار سه‌د درهم، کات‌ی پاره‌که‌ی پێ‌دام ودرعه‌که‌ی ئی وه‌رگرت‌م و پێی وتم: نیستا من خاوه‌نی نه‌و درعه‌م و تۆش خاوه‌نی پاره‌که‌ی؟ وتم: به‌لتی، وتی: ده‌ی نه‌و درعه‌ له‌لایه‌ن منه‌وه دیاری بی‌ت بۆ تۆ، منیش پاره‌که‌و درعه‌که‌شم هه‌تایه‌وه‌و خسته‌مه به‌رده‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و نه‌وه‌ی که‌ (عوسمان) له‌گه‌لتی کردم بۆم باس کرد، نه‌ویش دو‌عای خیری بۆ کرد.

(بوخاری) و (ترمذی) له (عائشه) ده گټړ نه وه: پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له نافرته تان (فاتیمه) ی کچی زور خوش ده ویست و، له پیاوایش میړدی (فاتیمه) که (عہلی کوری نه بو تالیب) بو. نیمامی (موسلم) له (صہیحہ) کهیدا ده گټړته وه کهوا (المسود بن حزمه) به پیغمبري (صلی الله علیه وسلم) راگه یاند کهوا (عہلی کوری نه بو تالیب) کچی (نه بو جهل) ی خواستوه، که فاتیمه نه مہی بیست، هاته لای باوکی و وتی: میلله ته کهت ده لټین: تو له کچه کانت تورپه نابی؟ نه وه (عہلی) کچی (نه بو جهل) ی خواستوه، ټینجا پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) به (نیمامی عہلی) فہرموو: ((خودای گہوره کچی پیغمبر که نیژدروای خودایه له گہل کچی (نه بو جهل) که دووژمنی خوايه کوناکاته وه، نابی له گہل یه کتر بن)).

بۆیه (عہلی کوری نه بو تالیب) وازی له کچی (نه بو جهل) هټاو نه یکرده هہوئ ی فاتیمه نه وهش له بهر خودی نه بو جهل بو، نه وهک له بهر نه وهی ژن به سمر کچه که ی دټټیت.

ترسی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) که (فاتیمه) بجټټه ناو ناگر. جارټک پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ده چټه لای (فاتیمه) و ده بین کۆمه لټیک زیړی له ده ستدایه، (فاتیمه) ده لټی: عہلی بۆی کرپوم.

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) کاتیک گوی ی له قسه کانی)
فاتیمه) بوو، فهرمووی: پټ خوښه، پټ بلټن کچی پیغمبر ناگری
له ده ستدایه؟!

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) دانه نیشت و روښت. له گهل
نه وهی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) (فاتیمه) ی زور خوش
ده ویست و زوو سهری لیډه داو له لای داده نیشت به لام نهم جاره یان
به هو ی نهم زیرانه یه وه لای نه مایه وه به دل تنگی لای روښت.
دوای نه وه (فاتیمه) زیره کانی فروشت و بهنده یه کی پی نازاد کرد.
پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) پی فهرموو: ((سوپاس بو خوا که
خوای گه وره رزگاری کردی له ناگر)).

گواستنه‌وه‌ی فاتیمه

(ئه‌سمای کچی عومه‌یس) ده‌لێت: من له‌ناه‌ه‌نگی گواستنه‌وه‌ی فاتیمه‌دا به‌شداریم کردو له‌به‌یانی ئه‌و رۆژه‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاته به‌ر ده‌رگا‌که‌و فه‌رمووی: ((یا أم ایمن ادعی لی أخی)) واته: ئه‌ی (ئوم ئه‌یمه‌ن) برا‌که‌مم بۆ بانگ بکه، وتم: براهه کچی خۆتی نه‌ده‌یتی؟

فه‌رمووی: (به‌لێ)، (مه‌به‌ستی برای دینی بوو) پاشان فه‌رمووی: (فاتیمه‌م بۆ بانگ بکه‌ن)، فاتیمه‌ش هات، به‌لام له‌شه‌رماندا خه‌ریک بوو به‌لادا ده‌که‌وت، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌ندی ناوی پێزانده به‌ ده‌م و چاوی (عه‌لی و فاتیمه‌) داو دو‌عای خیری بۆ کردن، و پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) گه‌ڕایه‌وه‌و ره‌شایه‌کی به‌دی کرد، فه‌رمووی: ((ئه‌مه‌ کێ یه؟ وتم: منم، فه‌رمووی: ئه‌سمای؟ وتم: به‌لێ، فه‌رمووی: ئه‌سمای کچی عومه‌یس؟ وتم: به‌لێ، فه‌رمووی: بۆ زه‌هاوه‌ندی کچی پێغه‌مبه‌ری خوا وه‌ک رێزلێنان هاتووت؟)) وتم: به‌لێ، ئه‌ویش دو‌عای خیری بۆ کردم.

(ئیمامی عه‌لی) کاتێک چووه‌ خواز بی‌نی فاتیمه‌ (ره‌زای خودای له‌سه‌ر بی‌ت) پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زۆری پی‌ خو‌ش بوو، چونکه‌ خو‌شه‌ویست (صلی الله علیه وسلم) خۆی (ئیمامی عه‌لی)

پهروهرده کردبوو، وهك منداله كانى خوۋى پهروهردهۋى پيغه مېهرايه تى
وهر گرتبوو.

كاتيك ئيمامى عهلى (رهزاي خواى له سهر بيت) فاتيমেۋى
گواسته وه، هيچيان نه بوو، (جابر) ده فهرمووېت: له شهوى بووك و
زاوايه تى ياندا تهنها پيستهۋى خو شكر اوۋى بهرانيان هه بوو، له جياتى
دوشهك. له گهډ نه وهى كه فاتيمه (رهزاي خوداى له سهر بيت) كچى
پيغه مېهر (صلى الله عليه وسلم) بوو، به لام سه بارهت به (فاتيمه) بو
ئيمامى عهلى) خيژانيكى ساليحه و خودا ناس بوو، به هيچ شيوه يهك
شتيكي لى نه بينراوه و نه بيسراوه كه فيزى له سهر پياوه كهى ليډا بيت
له گهډ نه وهى پياوه كهى زور هه ژار ودهست كورت بووه، (نه سمى
كچى عومه يس) ده لى: جيازى (فاتيمه) تهنها يهك ليغه بوو، خوار دنى
بووك وزاوايه تيان ده فريك جوو هه نديك خورما بوو.

چیشتی رۆژی بووک گواستنهوه:

(بهريه) دهگيرپتهوه دهلتيت: كاتى عهلى (فاتيمه) ى خواست، پتغمبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمووى: ((ژن خواستن دهبيت وهليمه ى بۆ بكرت)) واته: خواردن دروست بكرت، سهعد وتى: بهرانيك له سهر من، كۆمهلتك له پشتيوانانيش برپك گهغه شاميان ناماده كرد، نهو شهوى كه (فاتيمه) ى تيادا دهگوازرايهوه، به (عهلى) فهرموو: باسى هيچ مهكه تا ده ميبينتهوه. پتغمبهري (صلى الله عليه وسلم) داواى ئاوى كردو دهستوژى پى گرت و ئاوى دهستوژه كەشى پزانده به دهم و چاوى (عهلى) داو پى فهرموو: (اللهم بارك فيهما وبارك عليهما، وبارك في شبلهما) واته: (خوايه پيرۆزيان كهيت و پيرۆزيان بيت و نهوه كانيشيان پيرۆز بيت).

ژيان وگوزهرانيان

(ههناد) له (عدتا) دهگيرپتهوه، دهلتيت: بيان وتووم كه عهلى (رهزاي خواى له سهربيت) وتوويهتى: (چهند رۆژ من و) (فاتيمه) مابينهوه كه هيجمان نهبوو بيخوين و پتغمبهريش (صلى الله عليه وسلم) هيجى نهبوو، له مان دهرجووم و له ريگا ديناريكم دۆزى يهوه، كه له سهر ريگا كهه كهوتبوو، ماوهيك وهستام بهخۆم دهووت: نايا

هەتلى گرم يان بەجىي بەيلىم؟ پاشان هەتلىم گرت لەبەر وەزعى خراپى
 ژيانمان وەردەم بۆ ئارد فروشەكان و ئاردەم پىي كرى و هينامەو، دام بە
 (فاتيمە) و پىم وت: بيشىلەو بىكە بە نان، ئەويش دەستى كرد بە
 هەوير شىلان، كە زۆر ماندوو هىلاك دياربوو، پاشان كردى بە نان،
 مەيش هاتم بۆ لای پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) مەسەلەكەم بۆ
 گىپراپەو، ئەويش فەرمووى: (بىخۆن ئەو وەروژى يەكەو خراى (عز
 وجل) بۆي ناردوون).

(شەعبى) دەلييت: ئىمامى عەلى (رەزای خوا لەسەربيت)
 وتوويەتى: جارێك لە مەدينە زۆر زۆر برسیم بوو، چووم بۆ گەرەكى
 سەرەوى مەدينە تا ئيشيك بدۆزمەو، بىنىم وا ژنيك خۆلى زۆرى
 كۆكردۆتەو و گومانم برد كە ئاوى دەويت، بۆ شىلاننى قورەكەى،
 چوومە لای و لەگەتلى ريك كەوتم كە هەر سەتلى ئاوى بۆ بەيىم بە
 دەنكيك خورما، شانزە سەفەرم بۆ هینا تا وام لپهات دەستەكەم
 پۆقلەى كرد، پاشان دەستم شۆرى و چووم بۆ لای و دەستم پيشاندا
 ئەويش (١٦) دەنكە خورماى دامى، هاتەو بۆ لای پىغەمبەرى (صلی
 اللہ علیہ وسلم) بۆم باسكرد، ئەويش لەگەتەدا دەستى كرد
 بەخواردنى خورماكە.

بانگردنیان بۆشه و نوێژ

(ئیمامی عەلی و فاتیمە) لە ژبانیکی زۆر ناخۆشدا بوون، هەژاری تەنگەیی پێی هەتچینیوون. (عەلی کورپی ئەبو تالیب) (رەزای خوای لەسەربیت)، دەگێڕێتەوه و دەتێت: شەویکیان من و (فاتیمە) خەوتبوین و پێغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆ مائمان، خەبەری کردینەوه بۆ شەو نوێژو، پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) گەڕایەوه بۆ مائەوه و دەستی کرد بە شەو نوێژ، دەتێ: هەستی بە جوجۆلمان نەکرد، بۆیە دووبارە هاتەوه بۆ لامان، هەتای ستاندين و فەرمووی: (قوما فصلیا) واتە: هەستێ نوێژ بکەن.

منیش لەخەو هەستام و چاوێ دەهروکاندو لەبەر خۆمەوه دەم وت: وەللاهی ئەتوانین ئەوەندە نوێژ بکەین کە بۆمان نووسراوه و دەروونە کاغان لە دەست خوادایە و گەر بیهوێت هەتسین هەلەدەستین، پێغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) پشتاو پشت گەڕایەوه و بەجێی هێشتین و دەستی دەکیشا بەپانی خۆیدا و دەی وت: (هەر ئەوەندێ نوێژ دەکەین کە بۆمان نووسراوه، هەر ئەوەندە نوێژ دەکەین کە بۆمان نووسراوه، ئەم ئایەتەشی دەخوێندەوه ((وكان الانسان أكثر شيء جدلاً)).

فاتیمە (رەزای خوای لەسەربیت) ژبانیکی زۆر سادە و هەژارانەیی هەبوو، لە ژبان و گۆزەرائیکی زۆر ناخۆشدا دەژیایو زۆر ماندوو بێ

تاقەت بو، رۆژیکیان ئیمامی عەلی (فاتیمە) دەنیرت بۆ لای پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بۆ ئەوەی خولامکاریکیان بێ بدات، ئەوانەى لەجەنگ دەستگیر کراون، بۆ ئەوەی لە ئیش و کاردا یار مەتێان بدات. (فاتیمە) دەچیتە خزمەتی باوکی، بەلام شەرم دەکات داوای ئی بکات، دەگەرێتەووە مائەو، ئیمامی عەلی لێی دەپرسی: چیت کرد؟ ئەویش دەلێت: وەتلاهی شەرمم کرد باسی بکەم. ئەبجاری بەیەکەووە دەچنە خزمەتی پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئیمامی عەلی داواکەى بە پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) رادەگەینەى، پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرمووی: ((وەتلاهی ناتاندەمى لە وەختیکدا) ئەهلی صفە) (دیلە بى مال و حالەکان بوون لە مزگەوت دەخەوتن) لەبرسان سکیان دەشێلن و شتیکیشان نیە، سەرفی کەین بۆیان..؟)) بە نائومیدی گەراپنەووە مائەو

(عەلی کورپی ئەبو تالیب) (رەزای خواى لەسەریت)، دەگێرێتەووە دەلێت: شەوکیان من و (فاتیمە) خەوتبووین و پێغمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) سەردانی کردین و هات بۆ مائەمان، بێنى لیفەیه کمان هەیه، ئەیدەین بەسەرماندا قاچمان دەردەکەویت، ئەیدەین بەقاچماندا سەرمان دەردەکەویت، هەر کە پێغمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) بێنى، هەستانەووە سەر بى، شێزاین و شەرم داگیرتین، پێغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بى فەرمووین: (لەجێ خۆتان

مهجووتین) پاشان بی فەرمووین: (ئایا شتیکتان بی بلتیم زۆر لەوه
 خێر و باشتر بیت که داواتان لیکردم ؟) وتمان: بەلتی. فەرموی: ((
 لەدوای هەموو نوێژتک (١٠) جار (سبحان الله) و (١٠) جار
 (الحمد لله) و (١٠) جار (الله اکبر) بکەن و ئەگەر چوونە سەر جیگە
 خەوتنیشتان (٣٣) جار (سبحان الله) و (٣٣) جار (الحمد لله) و (٣٣)
 جار (الله اکبر) بکەن)).

چاکەکردنی فاتیمە لەگەڵ باوکی دا

(فاتیمە) (رهزای خوای لەسەر بیت) زۆر باوکی خوش دەویست
 و چاکەکی لەگەڵدا دەکردو سۆزی بۆی هەبوو، چونکە کچی
 بچووکی یتیمبەر (صلی الله علیه وسلم) بوو، وەك دەلتین پاشە بەره
 بوو، لای باوکی زۆر خوشەویست و بەناز بوو، لە هەمان کاتدا هەر لە
 منداڵیەوە گۆی بیستی قورئان و ووتە بەرێزەکانی باوکی بوو، بۆیە لە
 نزیکەوێ حەلی بوو لەو چەمکانە، کە مرۆفی لەسەر پەروەردە کراو
 دەوڵەتیان بەرپۆه برد.

لەيەكچوونی (فاتیمە) و پیغمبەر

(صلی اللہ علیہ وسلم):

فاتیمە (رەزای خودای لەسەر بیټ) لە شیوەو ئاکاردا زۆر بە باوکی دەچوو. عایشە (رەزای خودای لەسەر بیټ) دەفەرموێت کاتێک (فاتیمە) دەروێشت رووشتنی وەک باوکی بوو. (ئیمامی تەبەری) لە کتیی (ذخائر العقبی) بۆمان دەگێڕێتەوە، لە حەزرەتی (عایشە)وە (خوای لێ رازی بیټ) کە دەڵێ: کەسەم وەکو پیغمبەر و فاتیمە نەدیوە، لە قسەکردن و هەستان و دانێشتن لە یەک بەجێ، کاتی دەچوونە لای یەکتر یەکتریان ماچ دەکردو لەلای یەکتر دادەنێشت. لە کاتی ناخۆشیدا بۆ یەکتر دەگریان و دڵتەنگ دەبوون و، لە کاتی خۆشی و شادیدا پێدەکەنین و کامەران و بەختەوەر دەبوون

فاتیمە لە گەڵ خەسوی دا

خەسوی (فاتیمە) کە خێزانی (ئەبو تالب) و دایکی ئیمامی عەلی بوو، ئەویش (فاتیمە)ی کچی ئەسەدی کۆری هاشم) بوو، یەکیەک بوو لە سەحابیە بەرپێزەکانی پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەم ئافرەتە بەرپێزە وەکو دایکیکی بەرپێز بوو بۆ (فاتیمە)، جێگای دایکی بۆ گرتبوو، نەک هەر بۆ (فاتیمە) بەلکو بۆ خوشکەکانی و

پیغمبریش (صلی الله علیه وسلم) نمونه‌ی سۆزو وهفاداری بوو بۆ
 ههموویان، ههردهم هاوکاری ده‌کردن، له‌به‌رپه‌بردنی ئیش
 و کاره‌کانیان و چاکه‌و وه‌فایه‌ك بۆ (فاتیمه و بارکی و خوشکه‌کانی)،
 به‌تایبه‌ت له‌دوای وه‌فاتی (ئه‌بو تالیب) ی می‌ردی، له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی
 می‌زده‌که‌ی له‌مالی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) مایه‌وه، به‌وپه‌ری
 توانا ههموو پێداویستی و کاره‌کانی بۆ نه‌جام ده‌دان، به‌دهم بانگه‌وازی
 ئیسلامه‌وه‌هات و به‌و شیوه‌یه‌ بوو به‌یه‌کی له‌و ئافره‌تانه‌ی زۆر زوو
 هاتن به‌دهم بانگه‌وازه‌وه‌و بوو به‌یه‌کێك له‌و خوشکه‌ پێشینانه‌ی له
 رییازی پاکیزه‌یدا هه‌لکه‌وتن، سالانیکی زۆر له‌ خزمه‌تی پیغمبر
 (صلی الله علیه وسلم) دا‌بوو، له‌ته‌مه‌نی مندالتی و هه‌رزه‌کاری و
 لاویدا، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له‌ (۸) سالتی تا‌کو (۲۵)
 سالتی لای ئه‌و بوو، واته‌ تا‌کو خیزانی پێکه‌ینا، جگه‌ له‌ سالانی کۆتایی
 دوای مردنی (ئه‌بو تالیب)، له‌ خزمه‌تی پیغمبر (صلی الله علیه
 وسلم) و منداله‌کانی دا‌بوو، به‌تایه‌تیش (فاتیمه) که‌ بوو‌کی ئه‌و بوو.
 له‌ ئیمامی عه‌لی یه‌وه (ره‌زای خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌گێر‌نه‌وه‌ که‌
 ده‌لێت: (وتم به دایکم تو بهس تاو بینو پیداوایستی ناماده بکهو
 فاتیمه‌ش هه‌ویر شیلان و نان کردن له‌ نه‌ستۆ ده‌گری‌ت). (۲)

(ابن حجر) له‌ (الاصابة) که‌یدا ده‌لێت: عه‌لی کور‌ی نه‌بو
 تالیب (ره‌زای خوا له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌لێت: پیغمبر‌ی خوا (صلی الله

عليه وسلم) پۆشاکتکی رهنگاورهنگی پی بهخشیتم و فهرموی پیم: (اجعلها خمرًا بین الفواطم) واته: (بیکه بهچهند سهرپۆشیک و لهنیوان فاتیمهکاندا بهشی بکه). منیش کردم به چوار سهر پۆشهوه و دانهیهک بۆ (فاتیمه ی کچی پیغمبر) (صلی الله علیه وسلم)، دانهیهکی تر بۆ (فاتیمه ی کچی نهسهه) (رهزای خوا لهسهر بیته) واته دایکی، دانهیهکی بۆ (فاتیمه ی کچی ههمزه) (رهزای خوا لهسهر بیته) چوارهمی ناونهبرد. (۳)

نهم (فاتیمه) (دایکی نیمامی عهلی) چ لهکاتی ژیایداو چ لهکاتی سانهوهختی مردنیشیدا بهختیکی باشی ههبوو، چونکه ریزی تایهتی ههبوو لهلایه ن پیغمبری خواوه (صلی الله علیه وسلم). (۴) له (نههسی کورپی مالیک) هوه (رهزای خوای لهسهر بیته) دهگیرنهوه، که وتویهتی: کاتی دایکی (عهلی کورپی نهبو تالیب)، (فاتیمه ی کچی نهسهه) کۆچی دوایی کرد، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) چوه سهر تهرمهکی و فهرموی: ((رحمک الله یا أمي، کنت أمي بعد أمي، تجوعين وتشبعيني، وتعرين وتكسينني، وتمنعين نفسک طیباً وتطعميني، تریدین بذلك وجه الله والدار الآخرة)) (۵).

واته: (رهجهتی خوات لی بیته دایکی شیرینم، تۆ دایک برویت لهدوای دایکم، خۆت برسی دهکرد له پتتاو تیر کردنی مندار خۆت

بی بهر گ ده کرد له پیناو پۆشته کردنی مندا، خۆشیت له خۆت بری بوو، بۆ من و نهمهشت له بهر خاتری روژی قیامهت ده کرد).

سۆزو بهزهیی (بیلال) بۆ (فاتیمه) (رهزای خوای له سه ر بیته) بیلال به یانیه کیان له نوێژ درا که وت، پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پێ فهرموو: بۆ دوا که وتی؟!

له وه لامدا بیلال ووتی: (فاتیمه نانی ده کرد مندا له کهیم خه ریک کرد، تا ئیشه که ی کرد، له بهر نه وه دوا که وتم.

ناوی مندا له کانی فاتیمه (رهزای خوا له سه ر بیته) (اللیث بن سعد) ده وتی: (فاتیمه) له نیمام عه لی ئهم مندا لانه ی هه بوو، له کورپان (حه سه ن و حوسین و موحسین) موحسین به مندالی وه فاتی کردو، له که چانیش (زهینه ب و ئوم که ل سوم و روقیه) شی هه بوو، (روقیه) به مندالی وه فاتی کردو، (زهینه ب) پێش می رد کردنی و (ئوم که ل سوم) شووی کرد به نیمامی عومه ر (رهزای خوا له سه ر بیته).

خۆشه و یستی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بۆ (عه لی و فاتیمه) نیمامی عه لی له پێغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) پرسی: منت خۆشتر ده وی یان فاتیمه؟

ئه ویش له وه لامدا فهرمووی: (فاتیمه) م له تو خۆشتر ده وی و، تۆش له پاش نه و.

ئىمامى عومەر كۆپى خەتاب (خوالى رازى بىت) وتى: پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بەرامبەر بە فاتىمە فەرموۋى: (دايك وباوكم فيدات بىت).

(دايكى سەلە) (خوالى رازى بىت) دەگىرپتەۋە دەلىت: خۆشەويستىن كەس لاي پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فاتىمە بوو، لەدوای ئەۋىش ئىمامى عەلى بوو، لەلای خۆشەويست و بەرپز بوون و، ھەردوو كۆرە نازدارەكەى فاتىمەى زۆرلاخۆشەويست بوو (جەسەن و حوسىن) (رەزاي خويان لەسەر بىت).

بانگکردنيان بۆ نوێژى بەيانی

(ئىمامى ئەحمەد) لە (ئەنەسى كۆپى مالىك) ھە (رەزاي خويان لەسەر بىت) بۆمان دەگىرپتەۋە: كە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) شەش مانگ بە پيش مالى فاتىمەدا ھاتووچۆى مزگەوتى دەکردو دەچوو نوێژى بەيانی، كاتىك دەگەيشتە لاي مالى ئەوان، دەيفەرموو: (خاوەن مال نوێژ بكەن). ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (الاحزاب: ۳۳).

واتە: چونكە بەراستى خوا تەنھا دەيەۋىت ھەموو ناپاكي و ناسازى و نادروستىك لە ئىۋە دورو بختاۋە ئەى خاوخىزانى مالى پىغەمبەر بە تەۋاۋى پاكستان بكاتەۋە، (دور لە ھەموو ناتەۋاۋى و قسە و قسەلۆكيك).

له باره ی (فاطمه) وه

(نیمامی نه بر نه عیم) له کتبی (الحلیه) له (نه نه سی کور ی مالیک)
بۆمان ده گیرێته وه: پێغه مبر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (ما
خیر النساء؟) .

نیمامی عه لی تیگه یشت که مه به ستی له فاطمه یه، به پێغه مبر ی
(صلی الله علیه وسلم) ووت: (فاطمه) یه .

پێغه مبر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (نه و نافرته ی
ته ماشای پیاو ناکات و پیاویش ته ماشایان ناکه ن) .

نیمامی عه لی فهرمووی: چونکه (فاطمه) نه و نافرته ی به شیکه له
تۆ .

پێغه مبر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (به لی به شیکه له من
و نافرته یکی پاک و خاوێنه و کچی (خه جیجه) ی پاکه (ره زای خوای
له سه ر بیته) .

روژیکیان پێغه مبر (صلی الله علیه وسلم) هاته ده ره وه ده ستی
(فاطمه) ی گرتبوو فهرمووی: ((من عرف هذه عرفها، ومن لم يعرفها
فهی (فاطمة بنت محمد) وهی بضعة منی، وهی روحی التي بین جنی من
اذاها فقد آذانی ومن آذانی فقد آذی الله)) .

واته: ((هه ر که سیته ته وه بناسیت ته وه به راستی ناسیوه تی، نه گه ر
نه یناسیت ته وه (فاطمه ی کچی موحه مده) ته وه به شیکه له من، ته وه

دلته ، نهوه روحه و نيوه له شمه، ههركه سيك نازاري بدات نهوه
نازاري مني داوه، ههركه سيكيش نازاري من بدات نازاري خورداي
داوه)).

خوشه ويستی پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم)
پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) هه موو ئيمانداراني خوش
دهويست و پيژي گشت خه لکي ده گرت.

چ جاي مندالي خوئ ياخود مندالي كچه كاني. منداله كاني (
فاتيمه) ي زور خوش دهويست به تايهت (حه سهن و حوسين) زياتر له
باوه شي ده كردن، ياخود له سهه پشتي خوئ دايدنه نان ياري له گهل
ده كردن، له گهل پيكه نين و به دلخوشي نهوان نهوئش دلخوش ده بوو.
جاريكيان پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) وتاري بو موسلمانان
دهدا، بيني (حه سهن) (خوالئ رازي بيت) به جلو بهرگيكي سوور
دهرواو ساعه ده كات. پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) ئارامي بوئ
نهماو وتاره كهي بري و له سهه مينبهه هاته خواره وه چوو (حه سهن) ي
له باوه ش كردو به دهسته پيژوه كاني گرتبووي و دهيفه رموو: (خواي
گه و ره راستي فره مووه) : ﴿أَلَمْ أَمْنُوا لَكُمْ وَأَوْلَا ذُكُّكُمْ
فِتْنَةً﴾ (الانفال: ٢٨).

خیزانی پاک و به خته وهر

مالي (نيمامي على و فاتيমে) ماليكي پرپوو له خوښه ويستی و خوږه وشتي بهرزو سوږو بهزه يی و به خته وهری، به دواي سهر و هت و ساماني دنيا نه که و تېرون، به لکو نه وان خزيان به خودا فروښتېوو، زيانيان له سهر بهرنامه ي خودا پرېك خستېوو له سهر نه و بهرنامه پرېوزه يی قورېان و ره وشتي پيغه مېهر (صلي الله عليه وسلم) به چرای رېژنان و پاک و به خته وهری مال که يان روونك کردېووه خواي گه ورهش له باره يانه ووه ده فېرمو وېت: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۳۳) (الأحزاب: ۳۳).

واته: چونکه به راستی خوا، تنه ا ده ي وېت هم موونا پاکی و ناسازی و نادروستی يه که له نيوه دوور بخاته ووه، ئه ي خا و خيزانی مالي پيغه مېهر به ته وای پاکتان بکاته ووه.

نه و خوښی و به خته وهری نه وان له و نايينه پرېوزه يی ئي سلام سهرچاوه ي گرتېوو، نه وان دوور بوون له دنيا پرستی و خوږ ويستی و ده ست و داوېن پيسی، که خه لکانی تر به ده ستی يه ووه گرفتارن. فاتيमे خوښه ويسترين کهس بوو، له لای پيغه مېهر (صلي الله عليه وسلم) نه و کاتانه ي لای باوکی بوو، دلی زور خوښ بوو، پيغه مېهر (صلي الله عليه وسلم) زور خوښی ده ويست و سوږو بهزه يیه کی تاييه تی هه بوو بوی، زور به ره حم بوو له گه ليدا بويه زور جار ان به دايکی باوکی بانگی ده کرد.

پېغمبەر (صلی الله علیه وسلم) سۆزو بەزەیی زۆربوو بۆ هەموو خەڵکی و بۆ منداڵەکانی گەلیک زیاتر، لەدوای وەفاتکردنی (خەدیجە). پېغمبەر (صلی الله علیه وسلم) نازیکی زۆری (فاتیمە)ی دەکیشا. فاتیمە لەکاتی وەفاتکردنی باوکی دا زۆر بێ تاقەت بوو، چونکە جاریکی تر سەبارەت بەو دایک و باوکی کۆچیان کردوووە لەدنیا دا نایان بینیئەوه.

(ئیمامی عەلی) و (ئیمامی عەباس) نوێژیان لەسەر کرد. رۆژنیکان پېغمبەر (صلی الله علیه وسلم) دەچیئە مالتی (فاتیمە) بە سەردانی، (ئیمامی عەلی) لەمان نەبینی، بە (فاتیمە)ی فەرموو: (أین ابن عمک؟) واتە: (کۆری مامت لەکۆی یە؟).

فاتیمەش لە وەلامدا وتی: ناکۆکی کەوتە نێوان من و ئەو، تورپە ی کردم و خۆیشی لەمان دەرچوو، لێرە نەمایەوه. پېغمبەریش (صلی الله علیه وسلم) بەکەسیکی ووت: (أنظر این هو؟). واتە: (ئا بزانه لەکۆی یە؟) کەسەکەش چوو و هاتەوه، ووتی: ئەی پېغمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) لە مزگەوت راکشاوه. پېغمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) روشت بۆ لای و بینی راکشاوه و عەباکە ی لەسەر شان کەوتۆتە خوارەوه و خۆلاوی بووه، پېغمبەر (صلی الله علیه وسلم) دەستی پێداهێناو دایە کاندو گوتی: (قم أبا تراب) واتە: (هەستە ئەی خۆلاوی). هەر بۆیە (ئیمامی عەلی) ناوی (ئەبو تراب)ی زۆر پێ خۆشبووه.

وہ فاتی فاتیما

دوای وہ فاتی پیغہ مہر (صلی اللہ علیہ وسلم) بہ شہ ش مانگ (فاتیمہ) کوچی دوایی کرد، لہ دووی رہمہ زانی یازدہی کوچی. وہ لہ (موجہ مہدی کوپی عہ بدولاً) گیر دراوہ تہ وہ : نہ وکاتہی (فاتیمہ) وہ فاتی کرد، شہو بوو، لہ مانگی رہمہ زان بوو، تہ مہ نیشی (۲۹) سال و چہ ند مانگیک بوو، وہ لہ ریوایہ تیکی تر ہاتوہ، تہ مہ نی (۳۰) سال بووہ. عہ لی ہاوسہ ری لا بوو لہ گہل (نہ سمای کچی عومہ یس) عہ لی بہ نیشارہ ووتی : ہہر بہو شہوہ دہیشارینہ وہ، (عہ باسی کوپی عہ بدولتہ لیب) نویژی لہ سہر کرد، لہ کاتی بہ خاک سپاردنی عہ لی وعہ باسی مامی لہ ناوگور وہریانگرت.

۱۔ فضائل الصحابة. (۶۸۵/۳).

۲۔ مجمع الزوائد. (۳۵۶/۹) رجال السند رجال الصحيح.

۳۔ الاصابہ (۲۲/۸) ژ ۱۱۵۳.

۴۔ امیر المؤمنین علی بن ابی طالب. احمد رشید ص (۲۴) ۵ السلسلة

الضعيفة لللباني (۲۳/۱) ژمارہ (۲۳).

سوپاس ودهستخۆشی

● بۆبه پێزان (عبداللطیف یاسین وحهويزعهلی) که ئهرکی پێداچوونهوهیان له نهستزگرت .

● وه به پێزان (اسماعیل خدر) و (نیزام حسن) که هاوکاری زۆریان کردم.

● بۆ (رادیۆی یه کگرتوو/دهنگی ههولێر) و (مالپه پری پێغه مبه ر)

● سوپاس بۆ گشت نهوخیڕ خوازانهی بۆ له چاپدانی ، چاپی یه کهم به شداریان کرد.

● وه سوپاس بۆ گشت کارمه ندانی چاپخانه چ له چاپی یه کهم و چ له چاپی دووه به شداریان تێدا کردووه .

سه رچاوه کان

* بېمه نديك ده ستكاريه وه وه رگيډ دراره له كښي (نساء وبنات النبي) رهزاي

خوایان لى بېت، تالیف / محمد راجی حسن كناس

جگه له م سرچاوه سهره كييه سودله م سرچاوانه ی خواره وش

وه رگيړاوه:

● ته فسيري ناسان / نوسيني: بوپهان محمد امين.

● ژيانى بېواداران (عه لى كوپى نه بوتاليب) و (عوسمانى كوپى عه فان)

نوسيني: دكتور عه لى محمد الصلابى / وه رگيډپرانى: ماموستا عومر توفيق

خه تاب .

● ژيانى پيغه مبهري مهن / نوسيني: شيخ محمد پاره زانى.

● نه نته رنيت.